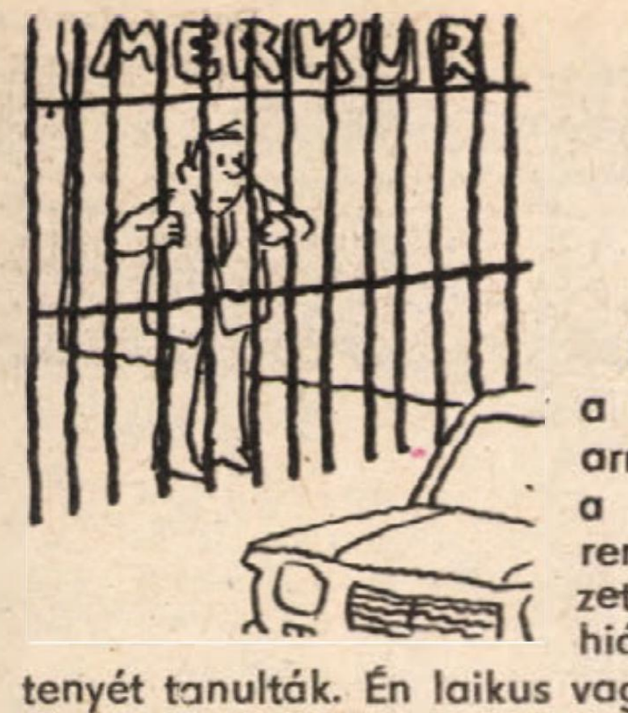
XXXV. ÉVFOLYAM, 9. SZÁM Ára: 2,80 Ft 1979. MÁRCIUS 1.

Ludas Matyi

RÁKÓCZI-INDULÓ

Mekkora öröm autót nyerni?

No, menjen a pokolba jóuram – mondtam a panaszosnak –, ne ugrasson engem, nincs arra időm. Ha nem kapta meg novemberben a nyereményautóját, akkor biztosan nem volt rendben a betétkönyve, rossz helyen jelentkezett, nem volt újraoltási bizonyítványa, és hiányzott a harmadikból, amikor a vadgesztenyét tanulták. Én laikus vagyok, de még én is tudom, hogy ha például kedden autókat sorsol az OTP, akkor hétfőn az illetékes tisztviselő elmegy a Merkurhoz és a telepen megnézi, hogy ott vannak-e a kisorsolandó kocsik, egytől egyik fényesre glancolva, leápolva, átnézve, ellenőrizve, vizsgáztatva, benzinnel feltöltve. Másnap kisorsolják, harmadnap átvehetik a boldog nyertesek, pezsgővel, virággal, gratulációval. Még fényképet is készítenek, barátságos arcot kérünk, ugye érdemes volt a pénzét kamat nélkül nálunk hagyni? Ugye érdemes volt bízni, remélni? Legyen máskor is szerencsénk, tessék elmondani a kedves rokonoknak, barátoknak, jöjjenek folyvást, folyvást, öröm a háznál az autónyeremény-betétkönyv...

De a panaszos csak nem ment. Hogy ő igenis novemberben nyert egy Moszkvicsot, tíz éve volt meg a betétkönyve, a felesége sose akarta, azt mondta, hülyeség, tegye inkább kamatra a pénzt. Már a jogsija is évek óta megvan, Pest környékén dolgozik, micsoda öröm volt, hogy nyert egy Moszkvicsot. A papír szerint köteles lett volna negyvenöt napon belül átvenni, de kocsi nincs, az OTP kegyesen **engedélyezte** az átvételi határidő meghosszabbítását. A Merkurnál ő azt kérte, adjanak Trabantot, vagy ami van, ha Moszkvics nincs, de egy illető azt válaszolta, ha Moszkvicsot nyert, Moszkvicsot kap, akkor kap, amikor lesz, mit ugrál, örüljön, hogy nyert...

Erre már én is kíváncsi lettem, felhívtam az OTP-t és felhívtam a Merkurt, azt hittem, a vonal túloldalán szívükhöz kapnak, jajistenem, ez meg hogy lehet? Hogy maradhatott ki egy kedves ügyfél? Milyen félreértés? Taxival rohanunk érte, bocsánat, elsüllyedünk, naháť... Ehelyett megtudtam, hogy objektív nehézségek vannak, hogy a Merkurnak is megvannak a gondjai (mondták lovagiasan az OTP-nél), és sajnálatos, hogy az OTP Moszkvicsot sorsolt megkérdezésünk nélkül, holott a telepünkön már novemberben sem volt Moszkvics (mondták a Merkurnál), és valóban több tucat nyertes vár még a kocsira, de momentán, per pillanat, termékszerkezet, átvizsgálandó, egyeztetendő és emberek vagyunk...

– Maga még fiatal ember – vigasztaltam a panaszost –, egyszer majd csak megkapja az autót, kivárhatja, még sokáig fog örülni neki. És ne dühöngjön, mert ha izgul, felmegy a vérnyomása és elveszik a jogosítványát.

Panaszos elment. A naptárra néztem. Február vége van. Most sorsolják az újabb autónyeremény-betétkönyveket. Szerencsére mindenki azért nem nyer.

Fehér Klára

Uram Barátom, Könyvkiadó úr!

Fogadja hálám és köszönetem Magyar Helikon úr, azért a manapság ritka és fölöttébb nemes cselekedetéért, hogy kiadott egy Kossuth-könyvet, az Uram Barátom Képviselő úr! című. Sovány füzet, száz oldal alig, de ebben a Kossuth-ínségben ez is valami. Bár a címlapon Kossuth neve és képe, belül csak a kisebb rész övé, száz oldalból tíz csupán (egyetlen levél a száműzetésből Csanády Sándor 48-as párti képviselőhöz), a többi függelék, toldalék, mütyür és magyarázat, korfestés, háttér-szöveg. Oly fontos és nélkülözhetetlen adalékok például, hogy Kossuth olasz szakácsnője időnként puliszkát is főzött és volt egy Mina nevezetű fekete-fehér pettyes macskájuk.

Midőn még egyszer megszorítom munkás kezét, tisztelettel megkérdezem önt, Magyar Helikon úr, és barátait, Kossuth Kiadó urat, Gondolat Kiadó urat: mi lesz a többi levéllel, cikkel, beszéddel? Hol és meddig késik Kossuth iratainak gyűjteményes kiadása? Olyan kötetekben, ahol kilencven százalék az eredeti Kossuth és legfeljebb tíz százalék a puliszka és a macska, azaz a felesleges tudálékos magyarázkodás.

Száműzetésének vége felé Kossuth igen elszegényedett. Barátai töprengtek, hogyan tudnák pénzhez juttatni, anélkül, hogy önérzetében megbántanák. Kieszelték, hogy később kiadandó könyve szerzői jogának megvásárlása címén kínálnak fel neki pénzt. Az összeg előteremtésére gyűjtést szerveztek. Wekerle Sándor némi csellel és fondorlattal még az uralkodótól is csalt ki pénzt erre a célra. Attól a Ferenc Józseftől, aki előtt Kossuthnak még a nevét sem lehetett kiejteni. Külön tréfája a történelemnek, hogy a Kossuth támogatására fordított összeget a király az úgynevezett Jellasics-alapból utalta ki.

Ma nincs Jellasics-alapunk. Lehet, hogy ezért nincsenek Kossuth-könyvek a könyvesboltokban? Meggyőződésem, hogy uralkodónk, a nép, hajlandó e célra bármikor a zsebébe nyúlni. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy Széchenyi harmincezer példányban kiadott Naplóját percek alatt, pult alól szétkapkodták.

Radványi Barna

Átutalás

Költözködés előtt állok, az V. kerületből a VIII.-ba. Ez idáig magánügy. Az viszont már a legkevésbé sem, hogy címváltozásom bejelentését az OTP nem hajlandó egyszerűen elfogadni. Átutalási betétkönyvem van, ha jól utána számolok, már csaknem negyed évszázada, természetesen az V. kerületben. Azért nyitottam átutalási betétkönyvet, hogy egyszeri befizetéssel az OTP kiegyenlítse számláimat.

Mindeddig ez különösebb zökkenők nélkül ment. Ám a költözködés bejelentése áthidalhatatlan nehézséget elé állította az OTP-t. Közölték, hogy nincs más megoldás: mondjam fel az átutalási betétet az V. kerületben és nyissam meg újként a VIII. kerületben. Jámboran megkérdeztem, hogy nem volna-e lehetőség ennek egyszerűsítésére. Például arra, amit a világ minden pénzintézete tenne az OTP helyében: átírnának egyik kerületből a másikba, átküldenék az immár bizonyára sárgulásnak induló, több mint húsz éves kartonomat és én mint ügyfél, ugyanúgy folytatnám a befizetéseket, ahogyan eddig tettem.

A válasz egyértelműen elutasító volt.

Ezzel kapcsolatban szeretném megkérdezni az OTP-től: 1. Kinek áll érdekében, hogy az úton-útfélen hirdetett átutalási betétkönyvrendszernek kevesebb híve legyen? 2. Haragban vagy perben áll-e az V. kerületi OTP a VIII. kerületi OTP-vel? 3. A számítógépek korszakában mennyi munkát jelenthet egyetlen átjelentés? 4. Mivel azt is közölték, hogy elvesztem „jogfolytonosságomat" az átköltözéssel, mi lesz az esedékes kamatokkal?

Végül, ötödször, de nem utolsósorban: ha a földkerekség egyik szögletéből a másikba (Magyarországra is) el lehet utazni egyetlen csekkfüzettel, s arról a megfelelő átszámítási kulcs alapján pénzt lehet kivenni, miért nem érvényes ugyanez az elv az egyik és a másik budapesti kerület között? Vagy a forint nem ugyanannyit ér a Belvárosban, mint a Józsefvárosban?

Várkonyi Endre

Méretkomplexus

Azzal a kéréssel fordulok Önökhöz, hogy szíveskedjenek számomra egy soron kívüli nyugati utazást engedélyezni.

Kérésemnek orvosi indokai vannak. A gondos orvosi vizsgálat ugyanis kiderítette, hogy kereskedelmi méretkomplexusaim vannak, amit a hazai gyógyászat, illetve kereskedelem még nem tud orvosolni. Magyarul, kezdem gnómnak érezni magam. Inget tudniillik azért nem kapok, mert túl széles a hátam. A lemberdzseknek viszont azért lóg a kezemen túl az ujja, mert nem elég széles a vállam. A nadrágvételnél az egyik boltban az derült ki, hogy vastag a combom, a másikban, hogy keskeny a derekam. Azonkívül nem vagyok elég magas, viszont túl magas vagyok. A nyakam vékony a felsőtestemhez képest, és rejtély, hogy tud valaki ekkora patákat növeszteni láb helyett. Viszont nem elég széles a talpam. Tetszik érteni!

Remélem, ezek után belátják, hogy nem merek tükörbe nézni, és amióta a vásárlásokat folytatom, elkerülöm a női társaságot. Ki is állna szóba egy ilyen alakkal. Még jó, hogy ki nem röhögnek. Kereskedelmi komplexusom a szakvéleményez szerint – amelyet készséggel mellékelek – megközelíti a periódikus idegbaj és a próbafülkei depresszió állapotát.

Kérésem megerősítéséül kívánom felhozni, hogy az ilyen komplexust már Bécsben is gyorsan és eredményesen gyógyítják. Az ember rögtön az első boltban rájön ugyanis, hogy teljesen normális alakja van, mivel minden passzol rá. Lehet persze, hogy ezek a boltok gnómokra specializálták magukat, de ez sem csökkenti az élményt.

Utolsó – döntő érvem amellett, hogy engedélyezzék számomra a soron kívüli utazást, az, hogy hem kérek pénzt. Egy vasat sem. Igérem, hogy nem veszek semmit. Bemegyek az első boltba, felpróbálok egy nadrágot, inget, lemberdzseket, cipőt, kabátot. Aztán nem veszem meg. Csupán az önbizalmamat szeretném visszaszerezni.

Kérésem pozitív elbírálását várva maradok tisztelettel:

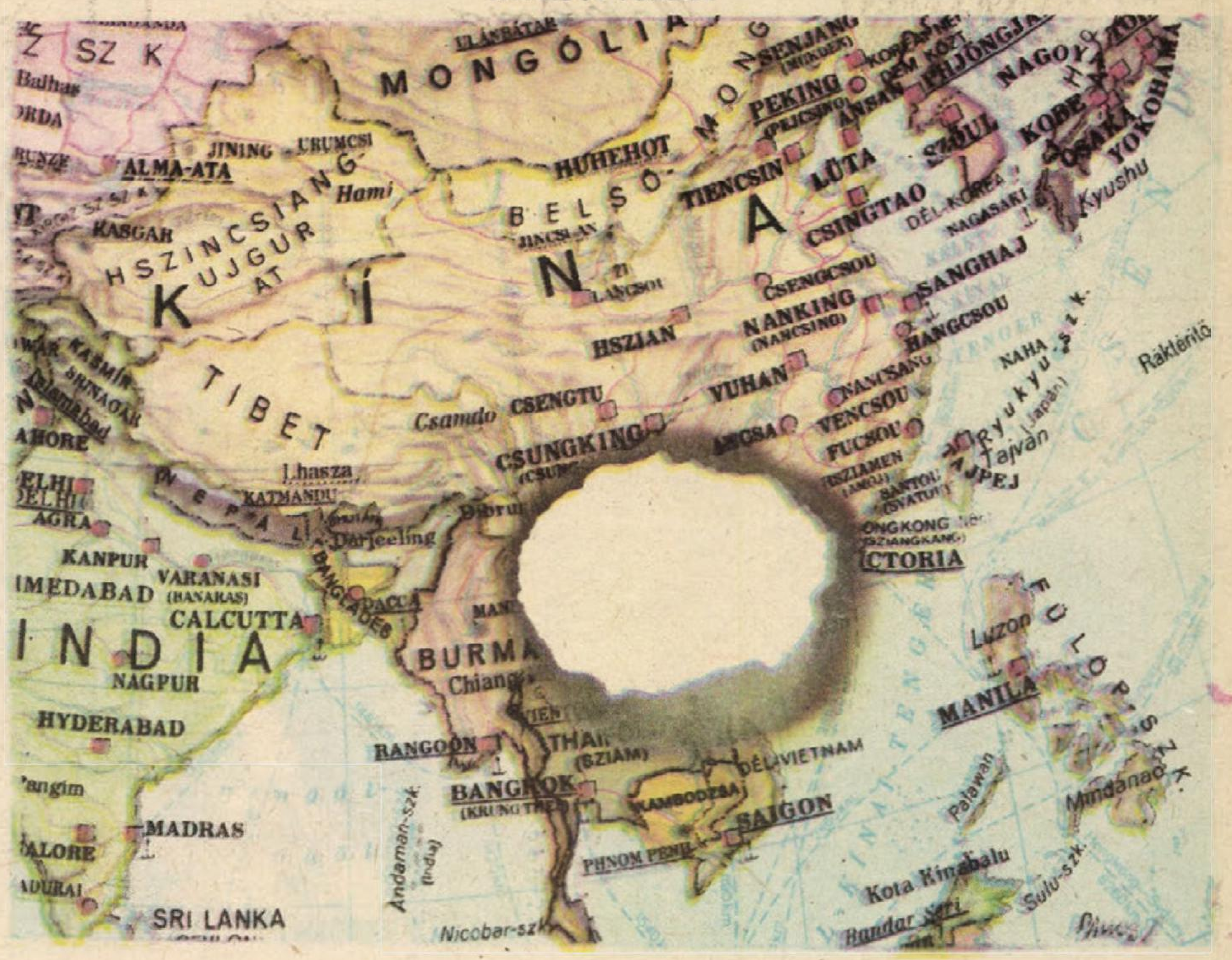
Tótisz András

LEFOKOZÁS

JÁTÉK A TŰZZEL

Dallos Jenő rajza

Tudósítónk jelenti

Dél-Travolta felett a történelem orkánja tombol, az évszázados intézmények porát viharok forgatják, de azért itt, Párizsban is elég nagy a cúg.

Igaz, a ciklongóc most Manipólia, Dél-Travolta székhelye, de Párizs is egy város, közelebb is van, a repülőjegy is olcsóbb, s hogy mennyivel szebbek a kirakatok, arra nincs is szó.

A lényeg mindenesetre az, hogy ujjamat az események pulzusán tartom és forró érzékletességgel számolhatok be olvasóimnak a dél-travolt sorsforduló legapróbb részleteiről is. Mme, Reaumur, érdemes szállásadónőm, a Hervadt Keszeg panzió hipertóniás gazdája például, bizonyos aggkori hevületek okán, a háztetőn töltötte az éjszakát, s így a szemtanú hitelességével észlelhetetett bizonyos jelentős eseményeket. Mértékadó megfigyelése szerint negyed kettő felé egy rendőr felpofozott egy részeget, de más erőszakos cselekményre nem került sor, az éjszaka tehát nyugodtan telt el. Északnyugati irányból viszont sajátos zöld izzást tapasztalt az ég alján. A reklámszakmához közel álló körök szerint a Michelin autógumi neonja sütött át a boulevard-ról. Tudom, Manipóliában most fordul a világ, Ajvaj küngüz híveinek torkolattüze talán pirosra festi a fellegeket, de azért a zöld is egy szín.

A lényeg mindenesetre az, hogy ujjamat az események pulzusán tartom és forró érzékletességgel számolhatok be olvasóimnak a dél-travolt sorsforduló legapróbb részleteiről is. Mert tegnap például ellátogattam a Kis Doboshoz címzett mozgófényképszínházba és ott a híradó első helyen tárgyalta a világjelentőségű eseményt. Volt egy nagy ágy, bejött egy ennivaló fekete bőrű baba, feltehetőleg Zero angisztán teljhatalmúja és csakhamar bilaterális tárgyalásokat kezdeményezett egy szintúgy csupasz fehér bőrű fiatalemberrel — kétségkívül Ajvaj küngüz emberével — a mindkettőjüket kölcsönösen érdeklő kérdésekről. A tárgyalást... hihihi... meleg baráti légkör jellemezte, nem igaz mit műveltek azok ketten ott az ágyban. Mindenesetre a dél-travolt események pozitív tendenciájára utal, hogy faji, vagy akár nemi megkülönböztetésnek nyomát sem lehetett náluk látni.

Később jöttem rá, hogy a híradót elkéstem és ez már a nagyfilm volt. Nos, annyi baj legyen, mert Dél-Travolta ügye ugyan világot renget, de azért a szex sem kutya.

A lényeg mindenesetre az, hogy ujjamat az események pulzusán tartom és forró érzékletességgel számolhatok be olvasóimnak a dél-travolt sorsforduló legapróbb részleteiről is. Mert Gaston apó, a vén clochard, akivel boldogabb időkben társbérlő voltam a Szajna hídjai alatt, igenis látta a híradót.

Kérésemre kiszivárogtatta, hogy egy ingujjas illető kockás zászlóval integetett a híradóban, mire azok a topless csinibabák berregtetni kezdték a kis vacakjukat és az egész banda útnak eredt. Csak tüzetesebb töprengés után jöttem rá, hogy Gaston apó a San Remó-i go-kart versenyt látta a híradóban és Dél-Travoltát már elaludta, mert befelé jövet sikerült egy palack dögerős abszintet elemelnie a büféből. Nos, annyi baj legyen, mert Manipóliában ugyan a történelem vasfogai csikorogtak, de a szabad idő ökszerű felhasználása sem akármilyen dolog.

A lényeg mindenesetre az, hogy ujjamat az események pulzusán tartom és forró érzékletességgel számolhatok be olvasóimnak a dél-travolt sorsforduló legapróbb részleteiről is. Mlle. Blanché-nak, az aszténiás kis kalaposlánynak például Manipóliában él a nővére és kérésemre hajlandó volt háromperces interurbán beszélgetést folytatni vele, mert a közvetlen információt semmi sem pótolja.

— Nálunk, Manipoliában már erősen tavaszodik — kezdte kommentárját a nővér. — Virágzanak a cineráriák és a paszternák már egészen vastag. Tom úrfi mandulájít a múlt héten kivették, Jill viszont egy kis pónilovat kap a születésnapjára.

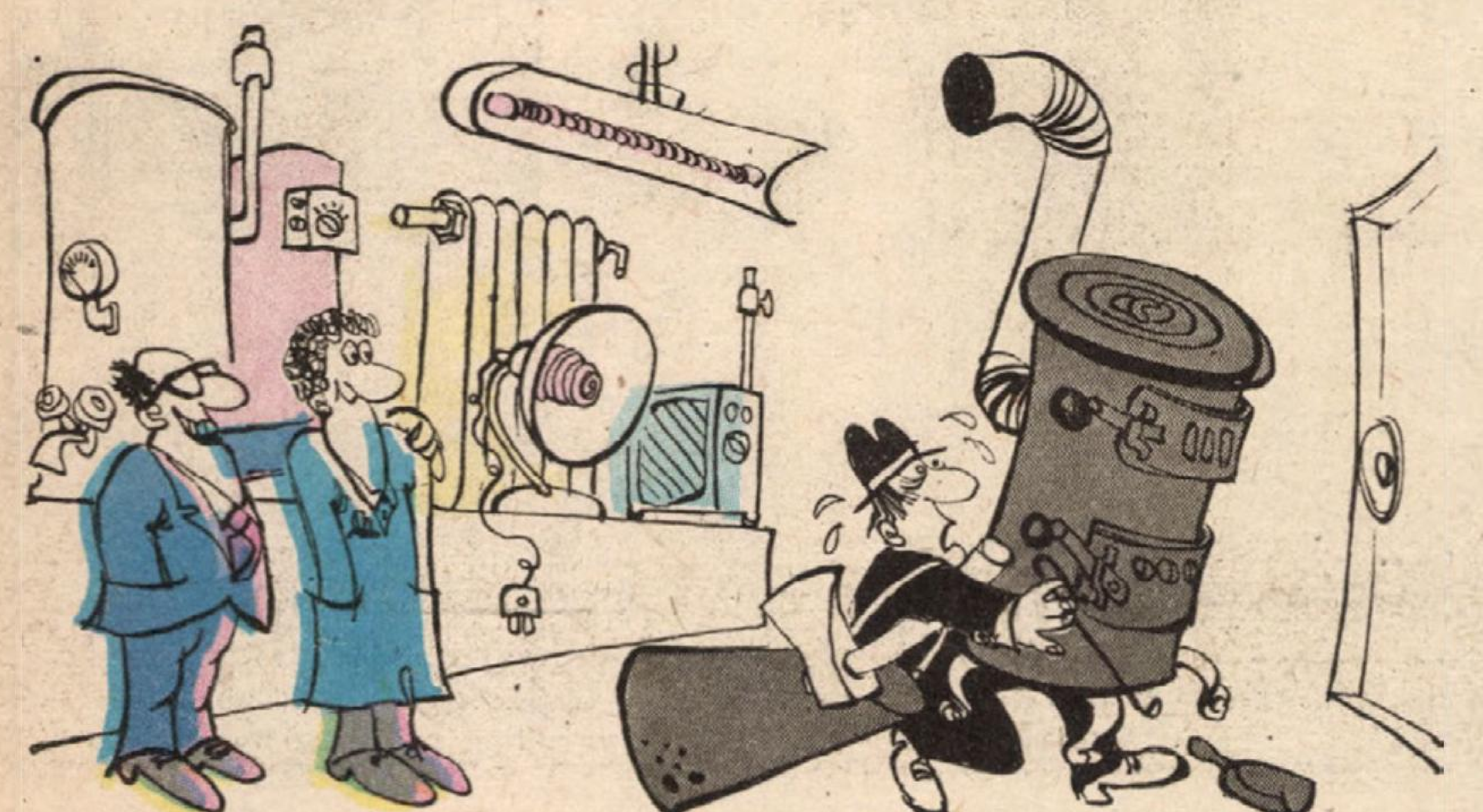
Utóbb kiderült, hogy a nővér nem Dél-Travoltában él, hanem az Egyesült Államokban, mint az alabamai New Manipolia polgára. Nos, annyi baj legyen, mert Dél-Travoltában ugyan új fejezet kezdődik, de a tavasz is nagy dolog.

A lényeg mindenesetre az, hogy ujjamat az események pulzusán tartom és forró érzékletességgel számolhatnék be olvasóimnak a dél-travolt sorsforduló legapróbb részleteiről is, mert a francia lapok óriási terjedelemben tárgyalják a manipóliai eseményeket. Sajnos elkövetik azt a tapintatlanságot, hogy egyiket se magyar nyelven nyomják. És miért kellene nekem franciául tudnom, ha egyszer Dél-Travoltáról tudósítok? N'est ce pas?

Most, ahogy ezeket a sorokat diktálom, a város keleti kerületeiből sorozatos becsapódások zaja szűrődik a fülembe. Amenynyiben a híreszteléseknek hinni lehet, M. Vieux, a dadogós házmester, klopfolja ott a gépiperzsákat.

Peterdi Pál

ENERGIATAKARÉKOSSÁG

– Gratulálok! Ismét sikerült rábeszélnie egy vevőt a hagyományos fűtés előnyeire...

– Mióta is tatarozzák ezt az üzlethelyiséget?

– Rendes ember, önként vállalt gyereksétáltatást.

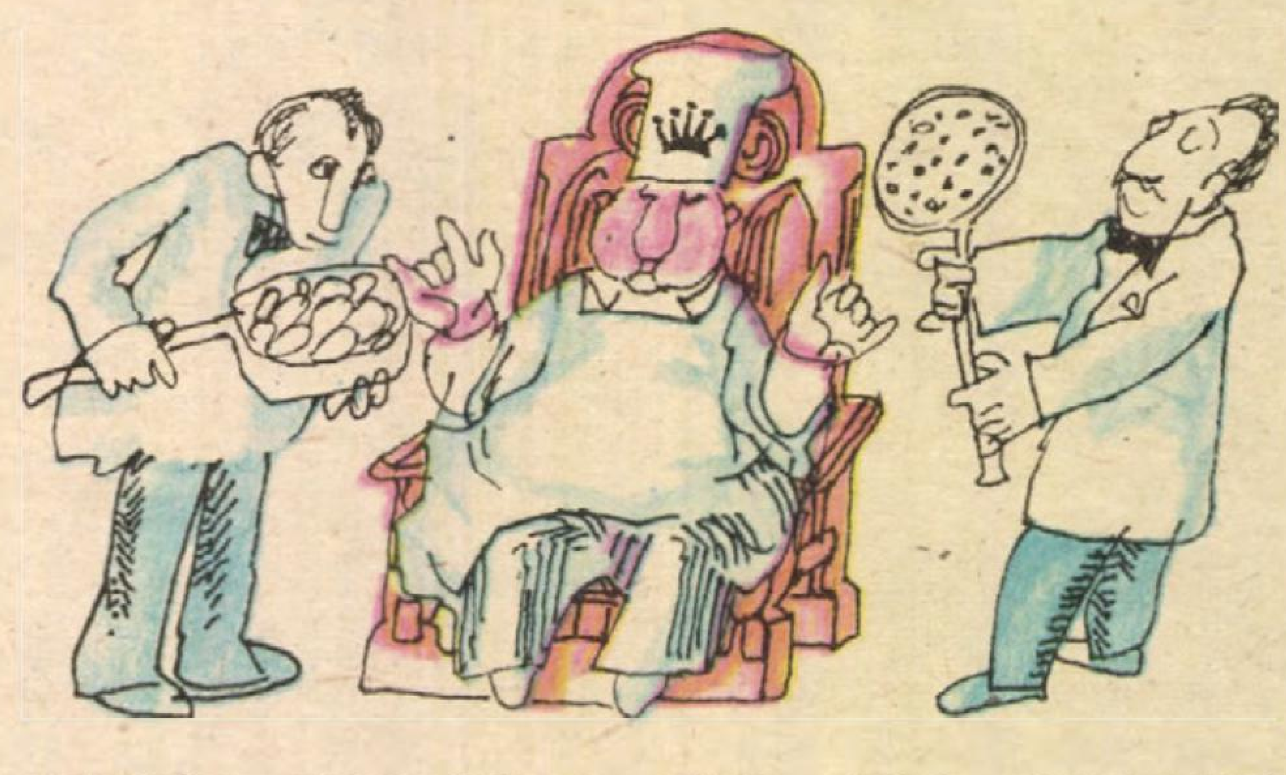
Levélváltás a rósejbniről

Kedves Szerkesztő úr!

Hivatalos teendőim végeztével a vasárnapot Pesten töltöttem. Csendes vidéki életem mellett egy nap Budapestből jár nekem. Egy első osztályú étteremben — rendkívül kulturált körülmények között ebédeltem pesti barátommal. Jó közérzetemet már az elején elrontotta az, hogy a pincér teljesen hidegen hozta a levest. Szóltam a pincérnek és percek múltán, megillető hőfokon, vissza is hozták a levest. Ezután a kifogástalan sült húshoz teljesen hideg, egymáshoz tapadtan száraz, úgynevezett nyögvenyelő hasábburgonyát tálaltak. A pincér nagyon udvariasan elnézést kért és megmagyarázta, hogy ez azért van így, mert nagy a munkaerőhiány. Miért kell nekem a nemrég felemelt I. osztályú árakon hideg levest és hideg hasábburgonyát ebédelnem — a nagy munkaerőhiány miatt? Mi köze az én hideg hasábburgonyámnak a szakácshiányhoz? És miért nincs az éttermekben rósejbni?

Kedves Olvasónk!

Nagy hiba, ha valaki munkaerőgondjaink elé helyezi a hasát. Ezért nem érti meg az összefüggéseket. Arról van szó, hogy a szakács nem akkor süti ki a forró zsírban a hasábburgonyát, amikor a vendég megrendeli, és nem is olyan adagokban, 8—10 porciót egyszerre. Ehelyett a déli felszolgáláshoz előrelátható *összes* hasábburgonya fogyasztást forró zsírban vagy olajban órákkal előbb egy tételben elkészíti. Amikor a vendég fél három táján megkapja az adagját, az bizony kihűlt és hideg, nem úgy, mint aki az első adagokat kapja a nagy tömeg burgonya tetejéről forrón és élvezhetően. Minthogy a szakács a legnagyobb hiánycikk a vendéglátóiparban, nincs ideje arra ügyelni, hogy a vendég igénye szerint részletekben süsse ki a hasábburgonyát, mint ahogy azt a jobb pesti

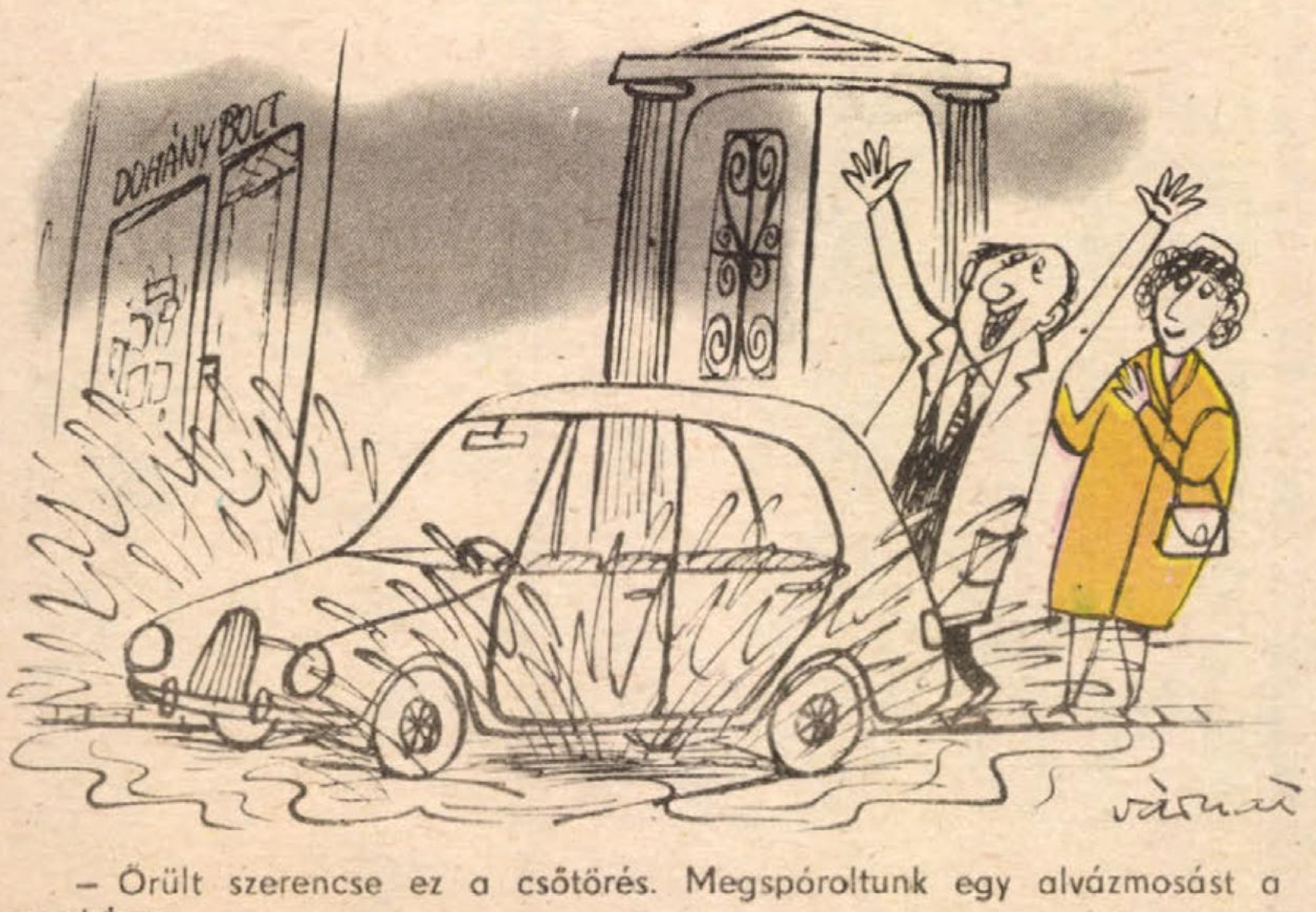
bisztrókban vagy bármelyik olasz kisvendéglőben teszik. És nincs ideje arra sem, hogy megnézze, a leves hideg-e vagy meleg. Persze a pincér is hibás, de csak annyiban, hogy nem dugja a kisujját a levesbe és nem kóstolja meg a dermedt krumplit, vagyis nem végzi el az úgy látszik nélkülözhetetlen érzékszervi ellenőrzést. Nyilván szívesen foglalkoztatnának egyel-kettővel több szakácsot, de nincs. Így függ össze az emberhiány az ön által is tapasztalt jogos kifogásokkal.

Ezek után meggyőzően már aligha foglalkozhatom azzal, hogy miért ment ki a rósejbni a divatból. De elmondom, hogy a rósejbnihoz akár géppel, akár kézzel, vékony lapokra kell szeletelni a krumplit, ez pedig elrabolja a szakács idejét: munkaigényesebb, mint a nagyobb darabra vágott hasábburgonya és sokkal hamarabb kihűl.

A pincér egyébként nem nagyon vitatkozhat a szakáccsal. Ha vitatkozik, annak a vendég issza meg a levét: a szakácsé a tálalás joga, a vitatkozó pincér kapja a hús vagy a marhanyelv leghitványabb részét, jól elsózva, darabosan a burgonyapürét és így tovább. Gondoljon a következő régi viccre. A vendég feladja a rendelését: *„Tessék nekem hozni egy húslevest gombóccal, hidegen. Egy adag húst kemény szeletekben, zsíros, hideg szafttal. És egy száraz csokoládétortát."* A pincér méltatlankodik: *„Kérem, én szakember vagyok, ezt így nem tudom hozni!"* Mire a vendég: *„Miért ne tudná? Tegnap ugyanezt ettem maguknál!"*

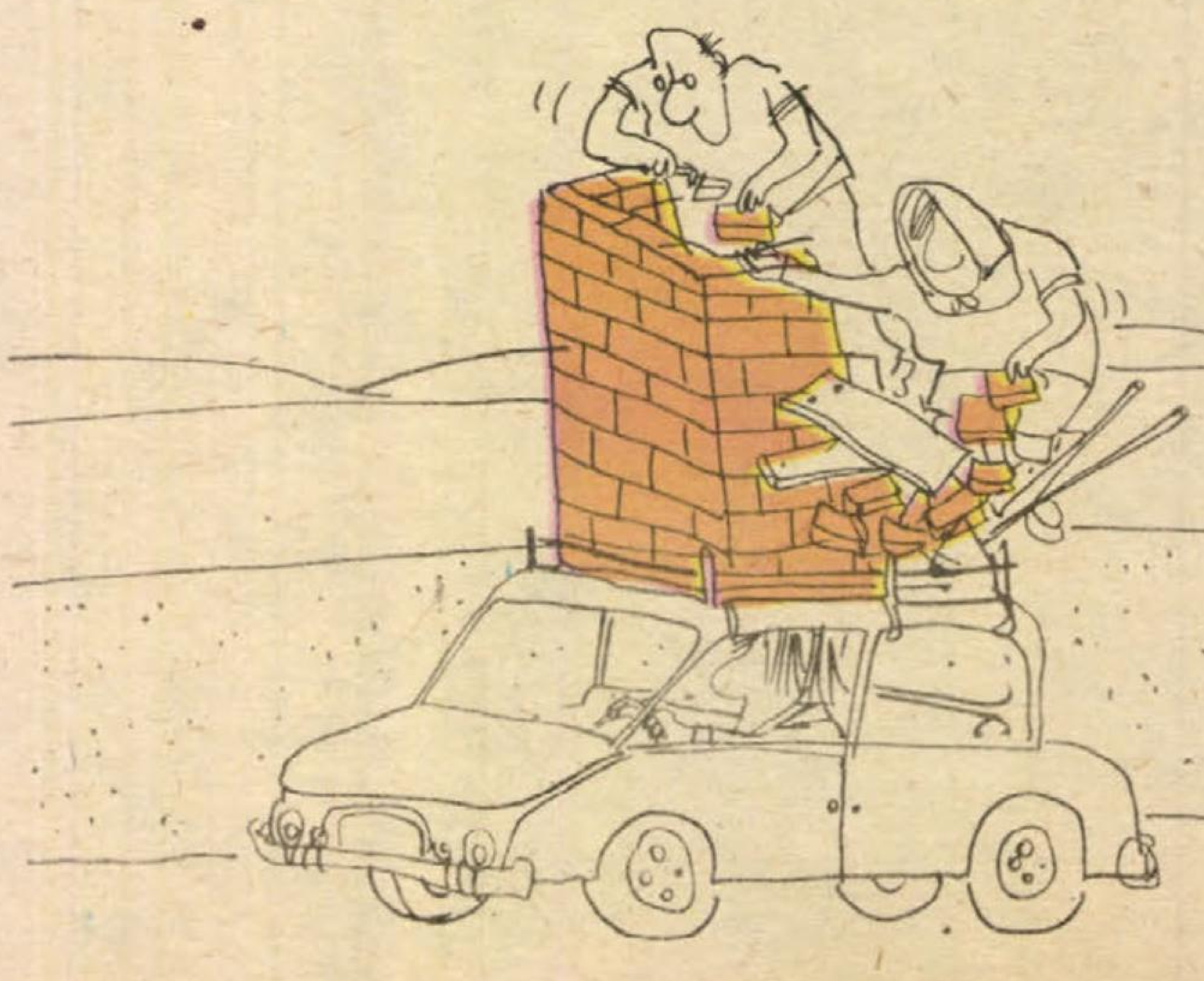
Tessék belenyugodni, még a gondatlan szakácsot sem lehet elküldeni: nagy a munkaerőhiány. Inkább a vendég maradjon el.

Földes György

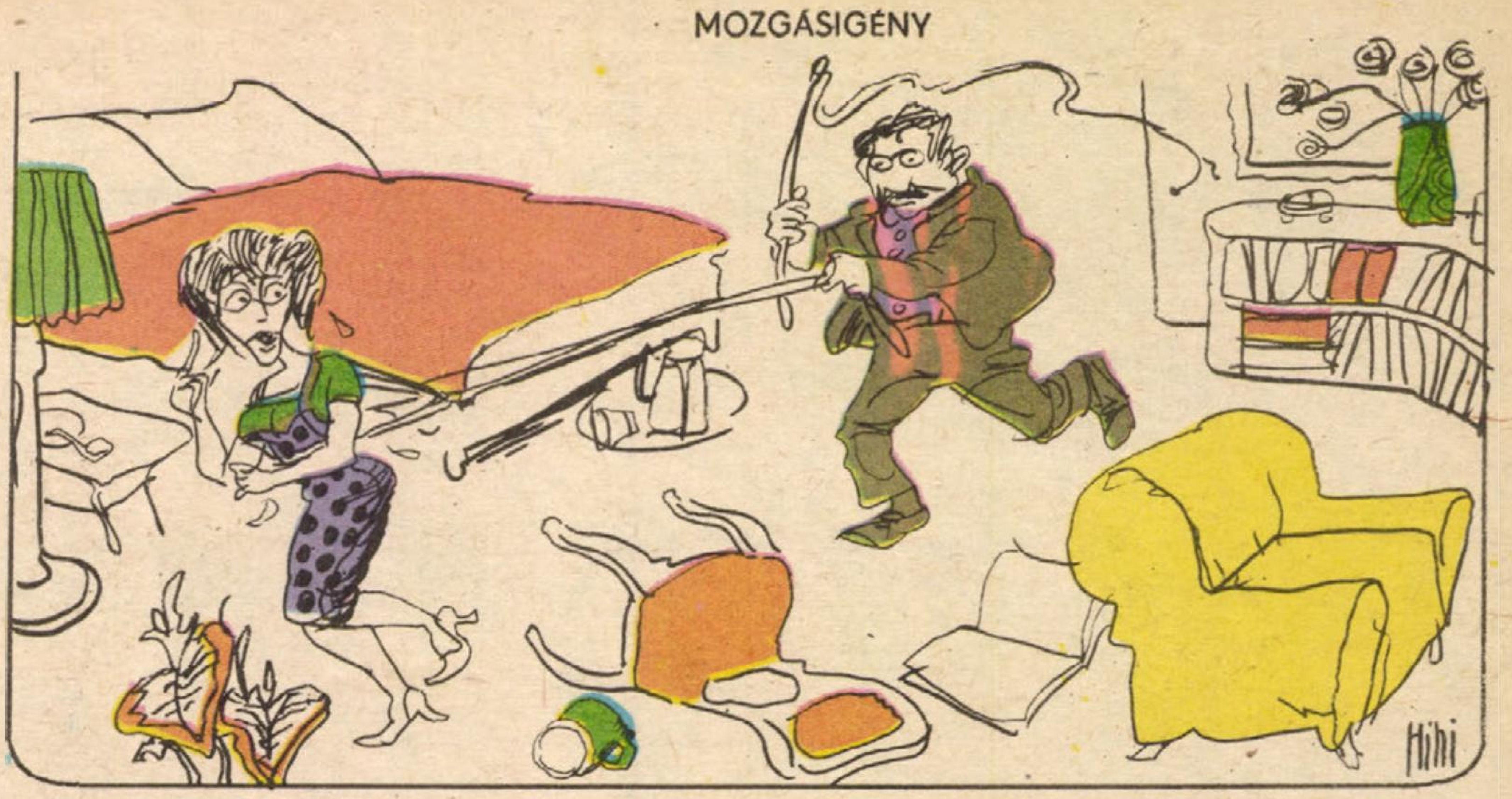
– Őrült szerencse ez a csőtörés. Megspóroltunk egy alvázmosást a szervizben.

TÜRELMETLEN TAVASZVÁRÓK

MOZGÁSIGÉNY

– Miért nem tudsz lemenni kocogni, mint más emberek?

VEZETŐI UTÁNPÓTLÁS

A tanszéki titkárnő beszólt a tizennyolc billentyűs világvevő telefonkészüléken a szomszéd szobába az agg professzornak, hogy megjött Fach Géza tanársegéd, akit hívatni méltoztatott. Az idős tanszékvezető megsimogatta erre reprezentatív vízipálmája legkedvesebb levelét, aztán kiszólt a tizennyolc billentyűs világvevő telefonkészülékén a szomszéd szobába, hogy a fiatalember bemehet.

Fach Géza bekopogott a párnás ajtón, majd rettentő nagyot köhintett odabent, mivel a főnök olyan süket volt, mint egy százhúsz milliméteres tarack.

Az agg professzor barackpálinkát tett barokk stílusú fogadóasztalára, aztán megkérdezte:

— How are you?

— Köszönöm, jól! — felelte a tanszék legfiatalabb munkatársa.

— Maga jött a FAO-tól? — tette tenyerét hangfogóként füléhez az öreg.

— Nem professzor úr, én a folyosó végéről jöttem!

— Az más! — mondta a professzor, és visszatette a barackpálinkát bárszekrényébe. — Magát valahonnan ismerem!

— Igen, a professzor úr hozott be három évvel ezelőtt a tanszékre — gurgulázta selymes hangon a tanársegéd.

— Na látja! Nem vagyok én olyan szenilis, mint ahogy a hátam mögött beszélik. Be is írtam az asztali naptáramba, hogy ma tíz óra tizenöttől tíz óra huszonötig káderfejlesztéssel fogok foglalkozni. Hát, hogy van? Hogy érzi magát itt minálunk?

— Köszönöm, jól! Csakhát...

— Na látja! Maga fiatalember, hogy is hívják?

— Fach Géza, tisztelettel...

— Szóval, Géza fiam, reád szép feladatok várnak itt a tanszéken! Egyetemünk hagyományaihoz híven negyven-ötven év múlva tanszékvezető lehetsz, ami a te korodban szép teljesítmény. Remélem, kibírod addig ezt a kis időt?!

— Igen, professzor úr, csakhát...

— Látom, megértjük egymást. A kihalási sorrend alapján tíz év múlva akár adjunktus is lehetsz a tanszéken. Dolgozz addig a KISZ-ben, a szakszervezetben, a kommunista szombatokon és mindenhol, ahova csak hívnak, de tőlem még külön is kapsz egy nagyszerű megbízatást, mert a mai nappal megbízlak a tanszék önkéntes tűzoltója teendőinek ellátásával. Gondolom, ezek után meg vagy elégedve?!

— Igen, professzor úr, csak hát...

— Semmi csak hát, én a maga korában a tanszéki laboratóriumban aludtam! Maga hol alszik?

— A feleségem és két gyermekem mellett egy albérletben.

— Na látod, Géza fiam, tudtam, hogy reád számíthat a tanszék! Sajnos, a káderfejlesztésre szánt tíz percem lejárt, most menj szépen és kérj a hivatalsegédtől három tiszta kristálypoharat, mert két nagy tehetségű fiatal szakembert várok a FAO-tól! És ezek a szegénykék olyan fiatalok még, hogy meg bírják inni ezt a büdös barackot.

— Igenis, professzor úr, már csak azt szeretném mondani...

— Tudom. És ne hidd, hogy nem érdekel a tanszékünkön dolgozó fiatalok sorsa. Gyere be tíz év múlva hozzám, és akkor majd megbeszéljük az előléptetésed!

S ötven év múlva Fach Géza tanszékvezető egyetemi tanár remegő kézzel simogatta meg dolgozószobájában a reprezentatív vízipálma legkedvesebb levelét, miközben arra gondolt, amit szeretett professzorától tanult.

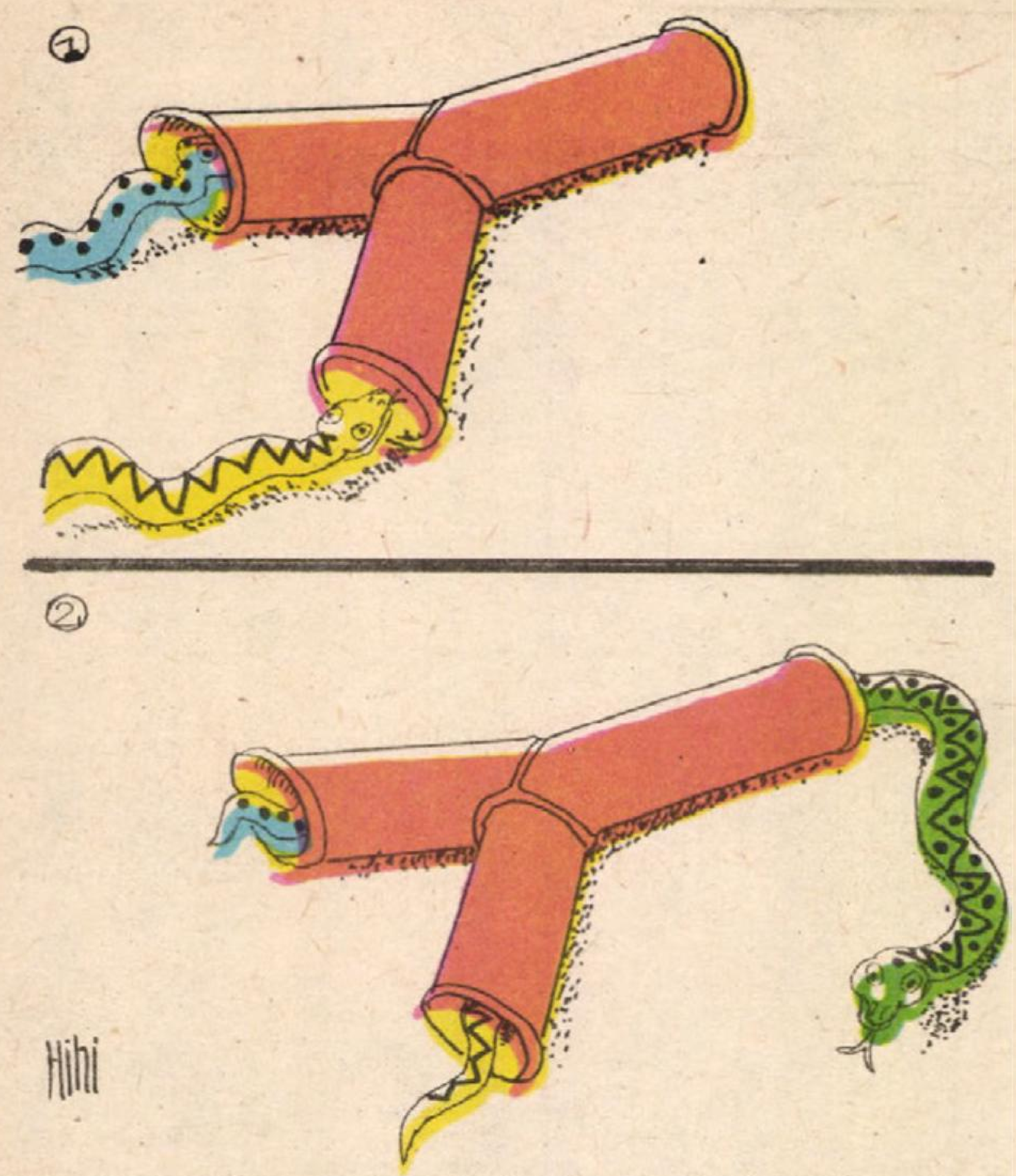
Tormai László

VILMA NÉNI

– Látod, ha délelőtt szép az idő, senki sem ül a hivatalban az aktákon!

SZINTÉZIS

TRIBÜN

Kevin Keegan, az Angliából Nyugat-Németországba „igazolt” labdarúgó második hamburgi esztendejében az Év Játékosa lett, de az első év igazán nem volt sima, még csapattársai is „égették” az idegen fiút.

— Nyomasztó volt — emlékezik vissza. — Minden meccsen tizenhat játékos ellen kellett küzdenem. Ebből tizenegy az ellenfél csapatában futballozott, öt meg a sajátomban.

*

Két huligán egy háromemeletes áruház tetejére mászott fel Cambridgeben, hogy hétszáz font értékű sportfelszerelést elrabolhasson.

Hegymászókellékeket.

*

Az északír válogatott kikapott Angliától a Wembley stadionban.

— Az angolok 6:0-ás győzelemre számítottak — mondta utóbb Danny Blanchflower, az északírek szövetségi kapitánya. — Végül mégis csak 4:0 lett az eredmény. Tehát mi vagyunk az erkölcsi győztesek.

*

Ópofa megjegyzésre bukkantunk a nyugatnémet labdarúgó szövetség hivatalos kézikönyvében. Azt mondja:

— Igen sok mérkőzés végződött irreális eredménnyel, pusztán azért, mert a játékvezető nadrágjában elszakadt a gumi.

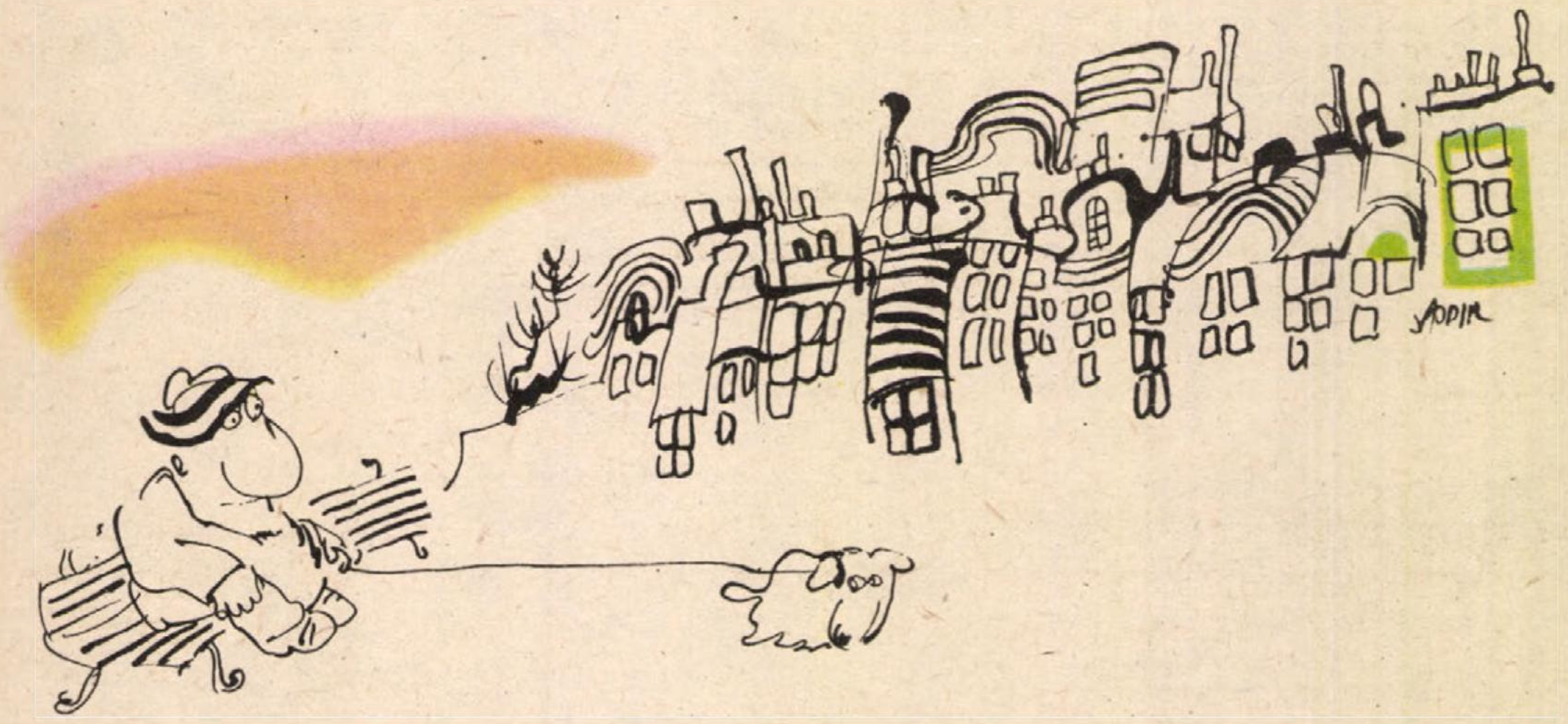
*

Ellsworth Vines, a „A tenisz mítosza” című könyvében Donald Budgeot nevezte minden idők legjobb játékosának. És mit szólt ehhez Donald Budge?

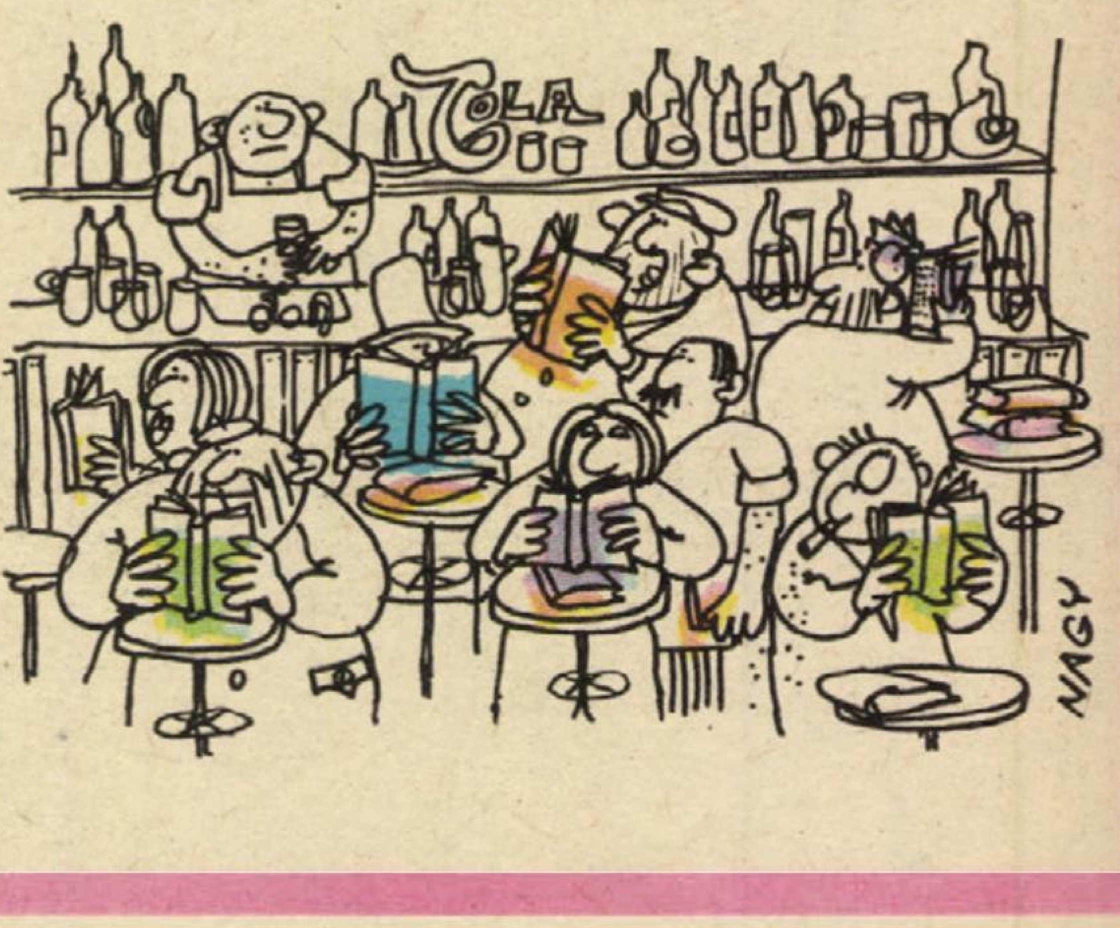
— Ennél nagyobb tudással és szakértelemmel megírt könyvet még nem olvastam.

(p. p.)

– Az alkoholt azért drágítják, hátha csökken az alkoholizmus. A meszet pedig azért, hátha kevesebb lesz az érelmeszesedés...

SZENVEDÉLY

SZÓSZÖCSKÉK

Csodálatos az emberi természet.

Mintegy negyedszázaddal ezelőtt fölújítási munkálatokra került sor a Lukács-fürdőben: a híres-nevezetes ivóforrás vizét a kúthoz szállító csatorna fala szorult rá némi ápolásra. Ám igazából csak munka közben derült ki, hogy a beavatkozás a huszonnegyedik órában történt. A csatorna falát ugyanis — mely fal a forrásvizet a szomszédos szennycsatorna levétől volt hivatva elválasztani — egy helyütt már beomolva találták.

A helyreállítási munkálatok befejezése után az ivókút ismét a közönség rendelkezésére állhatott. Mely alkalomból számos panaszkönyvi bejegyzés eszközöltetett, szinte egyöntetűen az alábbi szöveggel:

„A helyreállítás óta a forrás vize elvesztette korábbi természetes jó izét.”

Amiből — hogy mást ne mondjak — az is kiviláglik, miért szereti a magyar ember a Kinizsi sört, s miért van a bögyében a pilzeni.

— O —

Ugyanezekben az időkben találkoztam a legfeketébb humorú kiírással, mégpedig a Kerepesi temető kapujában:

„Termelési értekezlet.”

— O —

Táblák és kiírások dolgában egyébiránt egész csinos kis gyűjteményem kerekedett ki az évek során. Íme a két kedvencem. Az egyik:

„Minden csütör- és vasárnap tánc.”

(Ezért a pénzért már azt is kiírhatták volna, hogy mi lesz vasártökön.)

A másik kiírásra nemrég egy országút menti bisztró legfélreesőbb helyiségében bukkantam. A cetli a hipermodern, önműködő kézszárító gépen fityegett, s szóla imígyen:

„Zárlatos! Nedves kézzel ne kőzelíts!”

Arra, hogy a szójáték fontos fegyver is lehet, a történelem (nem az írott, hanem az átélt történelem) elég korán, már gyerekkoromban megtanított.

Tudvalevő, hogy Heinrich Heine „Loreley” című költeményét a hitleri Németországban mint ismeretlen költő művét tanították, tekintve, hogy a költő nem felelt meg a náci fajelmélet követelményeinek. *„Es ist von einem unbekannten Dichter”* — tanították Budapesten is olyan gimnáziumokban, ahol a németet a Volksbund kötelékébe tartozó tanár adta elő. Mint például az én derék alma materemben, ahol a jóságos tanár úr rádásul engem hívott ki a táblához, hogy a „Loreley”-ből feleltessen. Engem, aki — hogy is mondjam? — szintén csak ismeretlen költő lehettem volna Hitleréknél.

— Also, mein Knabe (nos, fiacskám) — fordult hozzám mézédes mosollyal —, wer schrieb dieses Gedicht (Ki írta ezt a költeményt)?

Na tessék. Ha valaki, hát én aztán tudtam, hogy ki írta, csak éppen nem volt szabad tudnom. Hazudni viszont nem fogok. Ezért így válaszoltam:

— Herr Professor, es ist von *Heinem* unbekannten Dichter.

A tanár úr egy leheletnyit elsápadt. Pont annyira, amennyire leheletnyi egy „H” betű.

— O —

Olvasom, hogy egy postás nem kézbesítette ki a gondjára bízott sürgönyöket, hanem: „A ki nem kézbesített sürgönyök egy részét *a dunaharaszti temetőben — ahol a községben lakó nőismerősét kereste fel* —, a többit máshol dobta el.”

Pikáns egy história. Szóval a derék kézbesítő rendszeresen a temetőben randevúzott választottjával. Amilyen hideg hely ilyenkor télvíz idején egy temető, nem csodálom, ha postánk szemefénye gálánsan azt terítette a hölgy alá, ami éppen a kezeügyébe esett.

Hiába, no: *verba volant, kripta manent.*

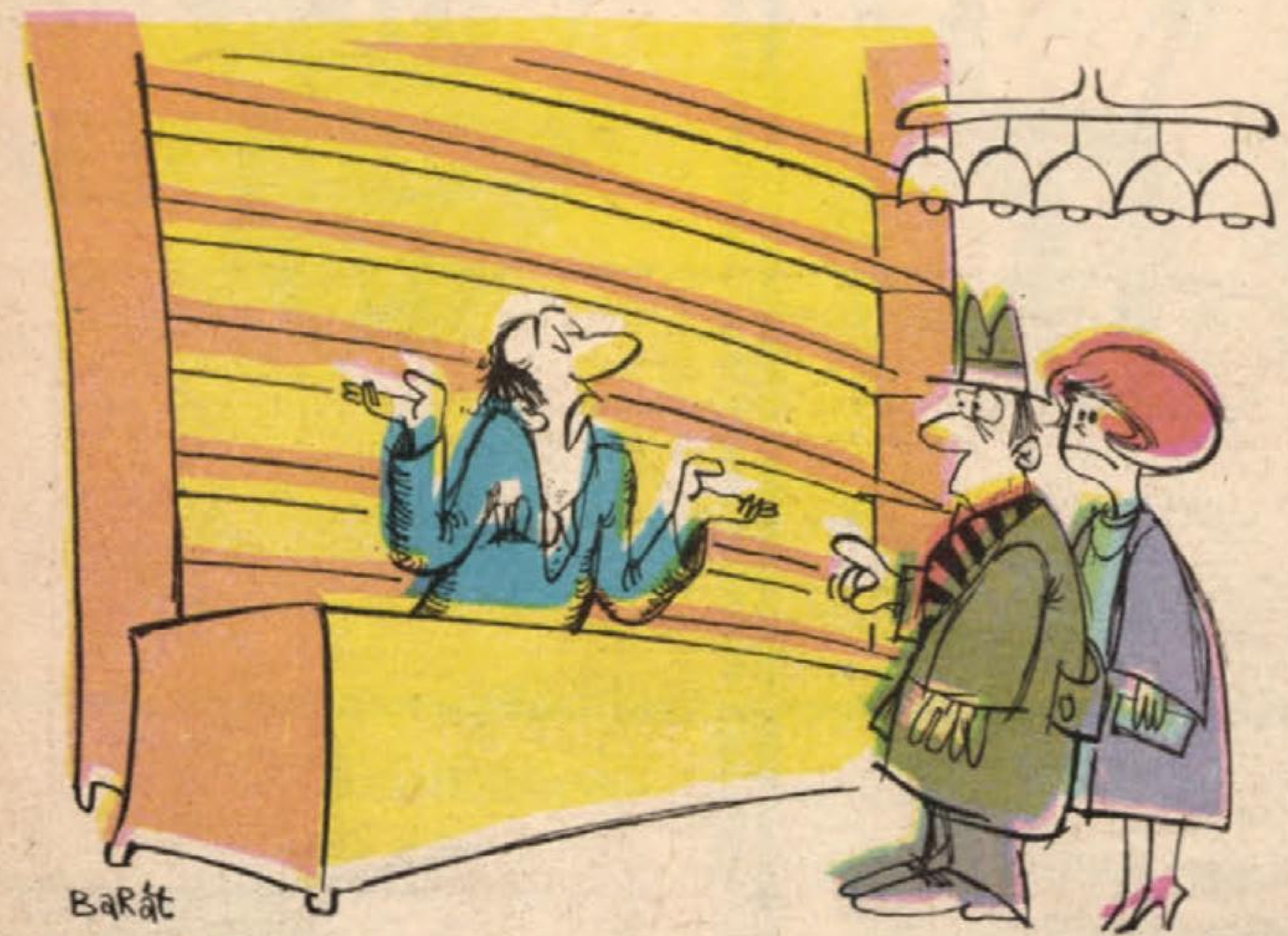
Tímár György

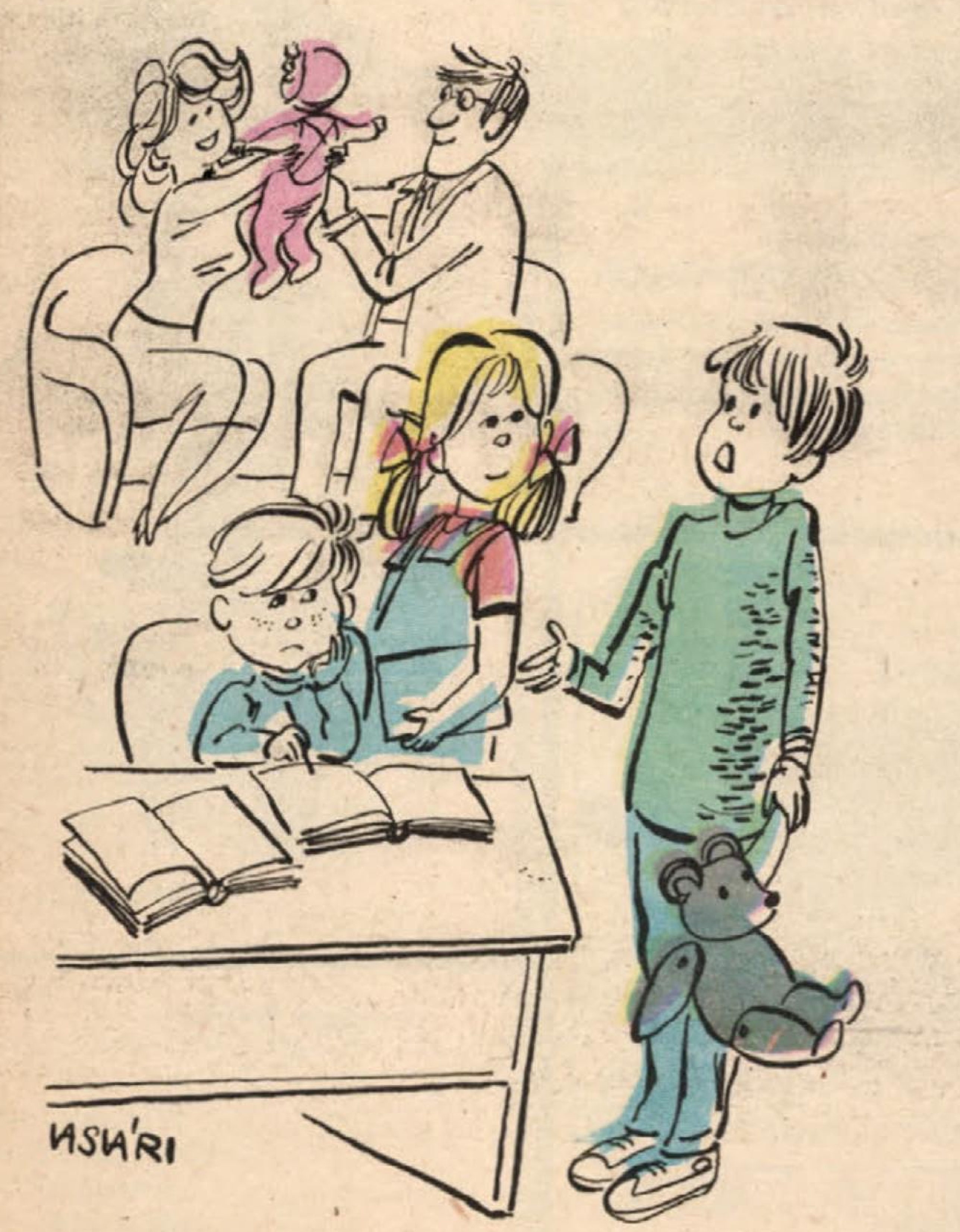
– Úgy látszik, Kovácséknál megint házibuli volt...

– A múltkor is a feleségem fülébe jutott, hogy katicabogár-lányokat hajkurásztunk.

– Eddig reklámozták, most pedig hiánycikk.
– Ja, kérem, arra nem gondoltunk, hogy megveszik.

– Ti tudtátok, hogy mi államilag dotált gyerekek vagyunk?

ÉS NEM LÖN VILÁGOSSÁG

A minap láttam egy norvég filmet a tévében. Azt hiszem ilyen jó filmet már régen nem láttam. Ezt így tessék érteni, szó szerint. Sok jó filmet láttam már, de ilyen jó filmet még nem láttam ennyire, mint amennyire ezt nem láttam. Ezt annyira nem láttam, hogy jószerivel azt se tudom, miről szólt.

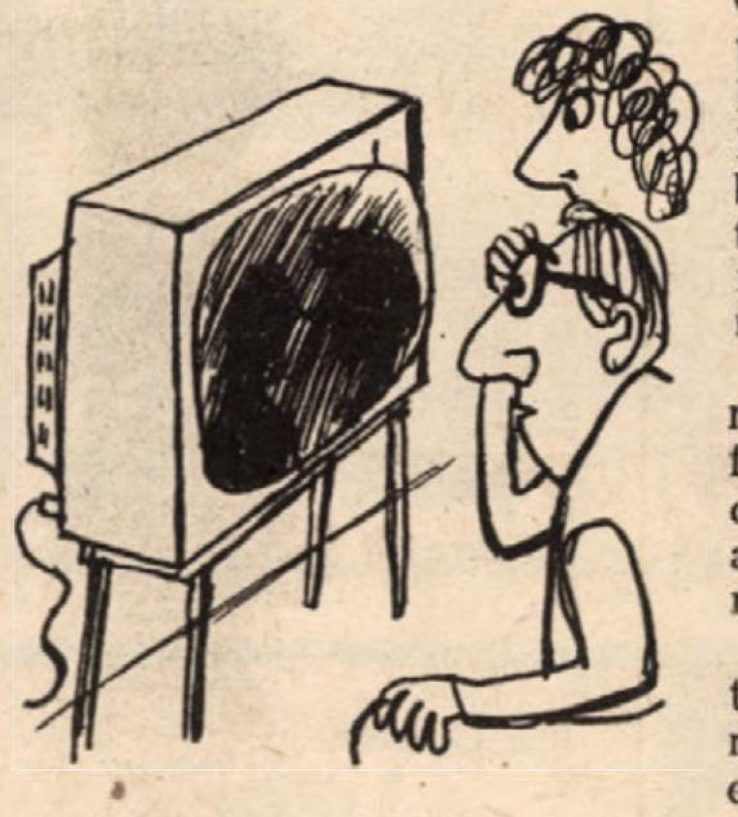
Azt még csak tudom, hogy miről szólt, de hogy mit ábrázolt, azt nem tudom. Időnként felvillant valami fehérség (hó? libatoll? hungarocell?), olykor megcsillant valami fényes, talán alufólia, víztükör, de lehet, hogy a nap, ám az is lehet, hogy a hold. Meglehet, nem is egy eredeti, konvertibilis norvég hold volt, hanem egy budapesti hold, ami épp akkor kandikált be a mi színmagyar óbudai nyílászáró szerkezetünkön. Mit tudom én?! Olyan sötét volt az egész film, mint egy néger asszony valamikor a legsötétebb faji megkülönböztetés alagútjában.

Pedig tudtommal Norvégiában nincsenek is négerek. Apartheid sincs, mert az egy demokratikus ország. De sötét az aztán van!

Mindig is volt, mert ott korán sötétedik, de ez a film valamikor a századfordulón játszódik le, amikor még nem volt villamosenergia, csak a válság volt meg belőle és olajmécses égett a füstös falu töksötét kalyibákban. Ezt kell elképzelni, kérem szépen, egy szűk blendével fényképezett filmet a téli napéjegyenlőség idején, a századforduló Norvégiájában, ahol ecet ég Gunnar Gunnarssonék lámpájában. Mert még olajra sem telt nekik. És ezt a filmet kell nekem végignéznem.

Nézném, de nem látom. Arról szól ez a filmnek nevezett fekete doboz, hogy egy borzasztóan szép norvég-néger nő (de az is lehet, hogy rusnya, ki a fene látja?) kiveti a maga koromfekete hálóját egy Amerikából — vaksötétben — hazatántorgó, jobbsorsra érdemes bantunorvég férfira. Persze egyik se igazi néger, hanem csak olyan film-néger; az egyik fiú, a másik lány, de hogy melyik melyik, ki tudja?

Mostan jön egy jelenet, ahol történik valami. Méregetem a szememet, előbb felveszem a tévészemüvegemet, nem látom. Akkor felveszem az autós szemüvegemet, azzal se látom. Akkor felveszem az olvasószemüvegemet, végül jön a színházi látcső, de vakuljak meg, ha látom. Talán már meg is történt?

Kérdem a feleségemet, aki szintén nézi a tévét, mert azt mondja, hogy ő még norvég filmnél soha nem aludt, szóval faggatom, te, mit csinálnak ezek itt a nagy fekete skandináv éjszakában? Csak nem szeretik egymást?

De igen — mondja a feleségem, pedig alszik.

Lehet tényleg, hogy ezek szeretik egymást. De éppúgy lehet, hogy Kautskyt olvassák. A renegátot. Ám azt is elhinném, hogy dobozolnak, mint Tóték. Vagy hogy ribiszkét tesznek el télire. Fekete ribiszkét persze.

Édes jó Istenem, süssön már ki a te fényes napod! Áraszd el sugaraiddal e messzi tájakat. Legyen világosság! Mert szép ez a film, arra vaktában is megesküszöm, nagy érzelmek kavarognak abban a sötét izében. Birgit meg Gunnar, vagy Olaf, szeretik egymást. Igen ez egy Olaf-film. Nem pöfítek, tényleg az. Ha olasz film lenne, talán világosabb lenne, bár egyáltalán nem biztos. Manapság egyre több a sejtelmesen sötét film. Akár norvég, akár más.

Gondolom, ez a szex miatt van. Csakhogy a filmesek szerint a szex csak a sötétben szex. Ezért aztán a film kilenctized része sötétben játszódik le.

Én kérem szépen szeretem a szexet, de nem bánnám, ha ez a Birgit, meg ez az Olaf most nem szexe-pexelne már a sötétben, hanem mondjuk leülne egy tágas, világos konyhában és hemendegszet reggelizne nyolc tojásból, miközben a széles ablakokon beáradna az északi fény, a fjordok felől, valamint a nap, a hold és a filmstáb valamennyi reflektora.

És akkor két pirítós kenyér között szépen elmondanák, hogy mit csináltak az éjszaka.

Ilyen megvilágításban, jobban elhinném nekik.

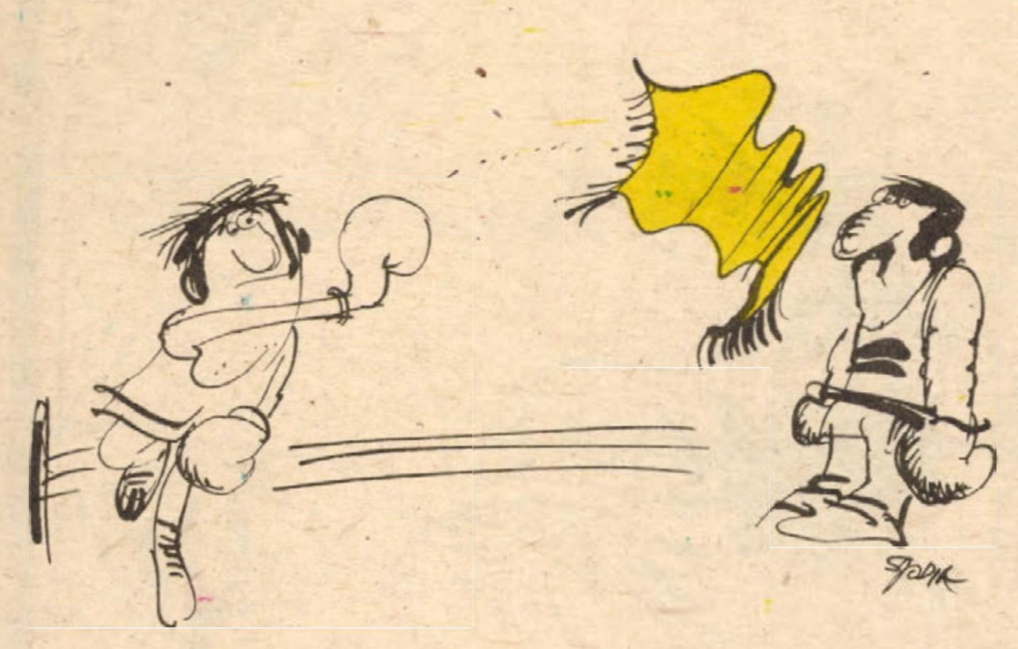
Novobáczky Sándor

PAPP LÁSZLÓ KÉRDEZI A LUDAS MATYI MUNKATÁRSAITÓL:

Mikor dobnák be a törülközőt?

Sajdik Ferenc:

– Az első menet előtt.

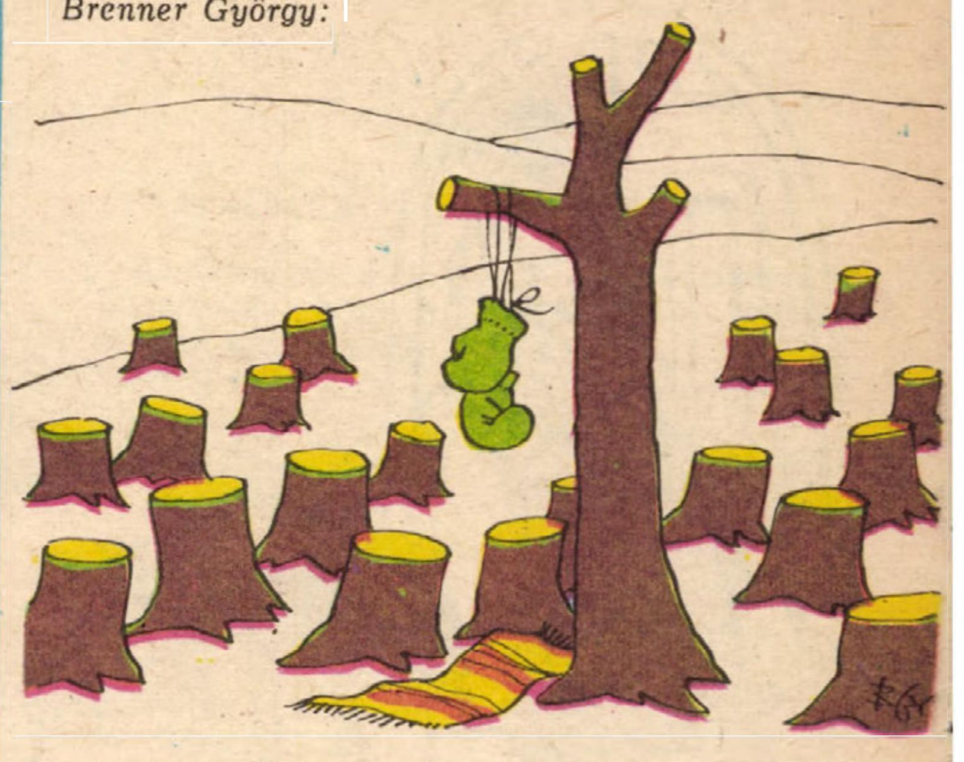
Árkus József:

Mindig kivárom, amíg az ellenfél dobja be. Már négy kínai törülközőm van otthon.

Peterdi Pál:

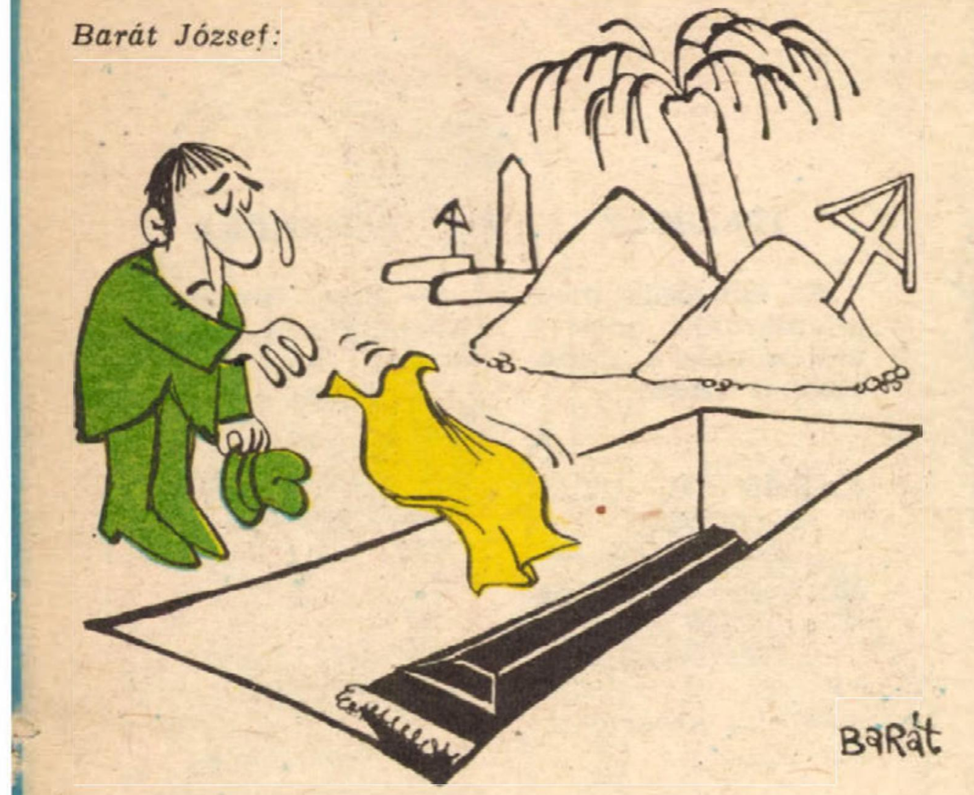
Ha leszednék rólam a keresztvizet. Mert akkor már minek a törülköző?

Brenner György:

– Amikor a fiúk az ország utolsó fáját is feldolgozták.

Barát József:

– Egy kicsit későn.

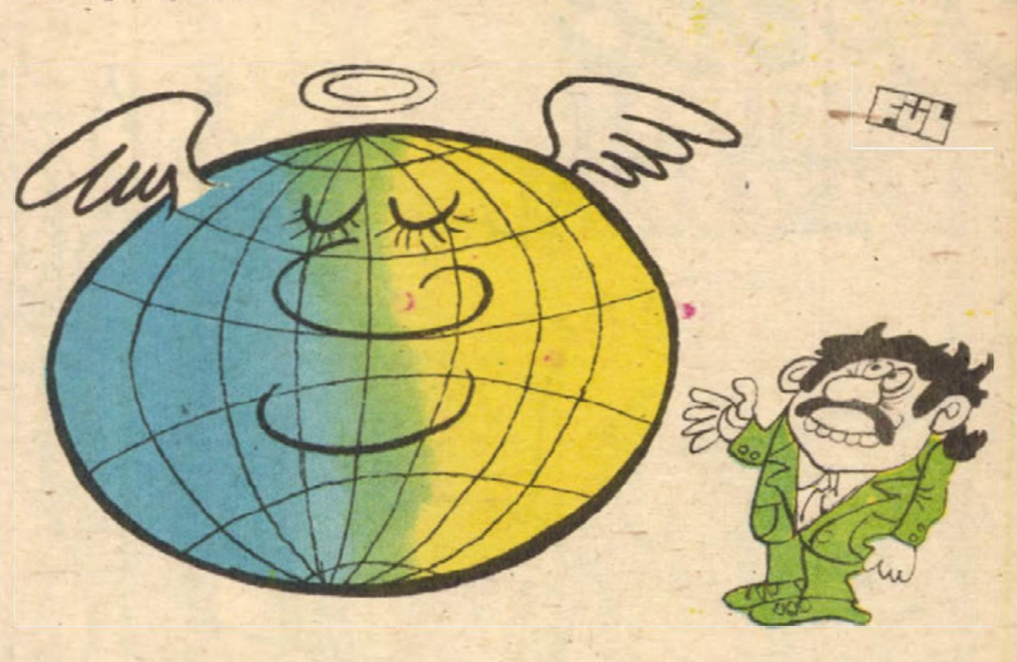
Mikes György:

Ha nagyobb lenne a postaláda nyílása. Csakhogy lássam: mit szól hozzá a Toshiba.

Somogyi Pál:

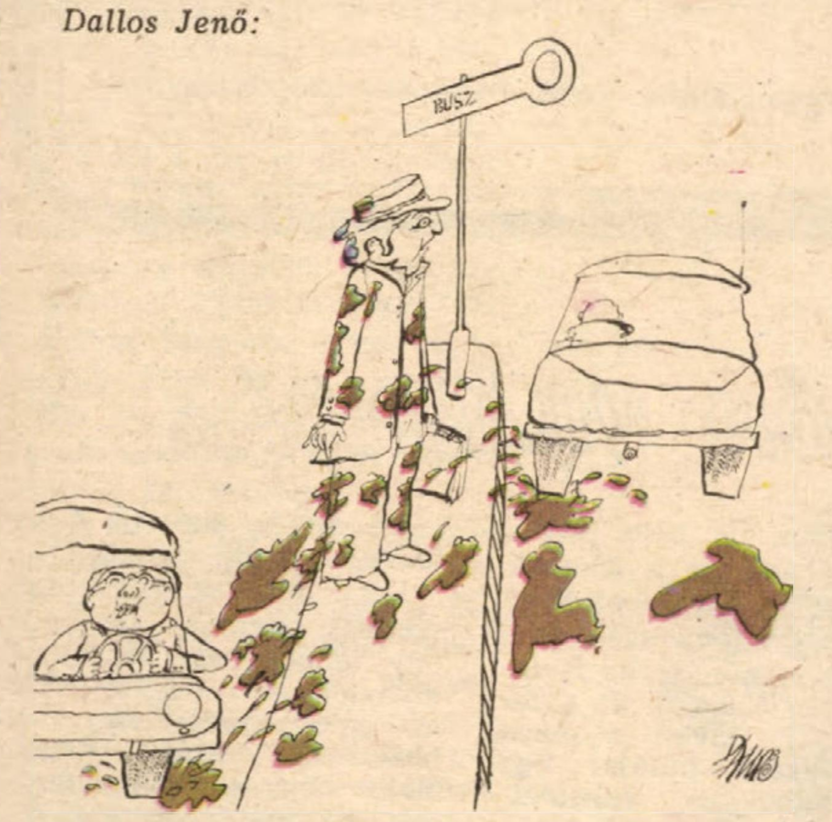
Nem dobnám be, mert én olyan optimista vagyok, hogy amíg van egy törülközőm, nem adom fel a harcot!

Fülöp György:

– Ha megjavulna a világ, és nem volna többé miről szatírát csinálni.

Dallos Jenő:

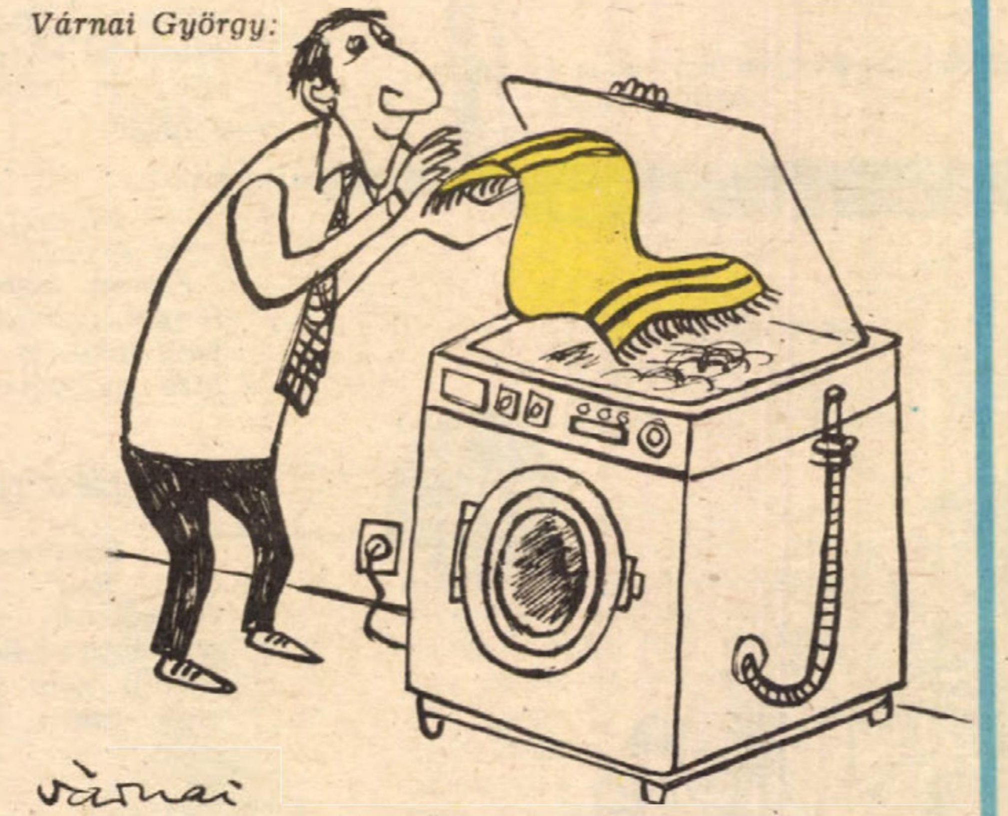
– Latyakos időben.

Lehoczki István:

– Árleszállításkor

Várnai György:

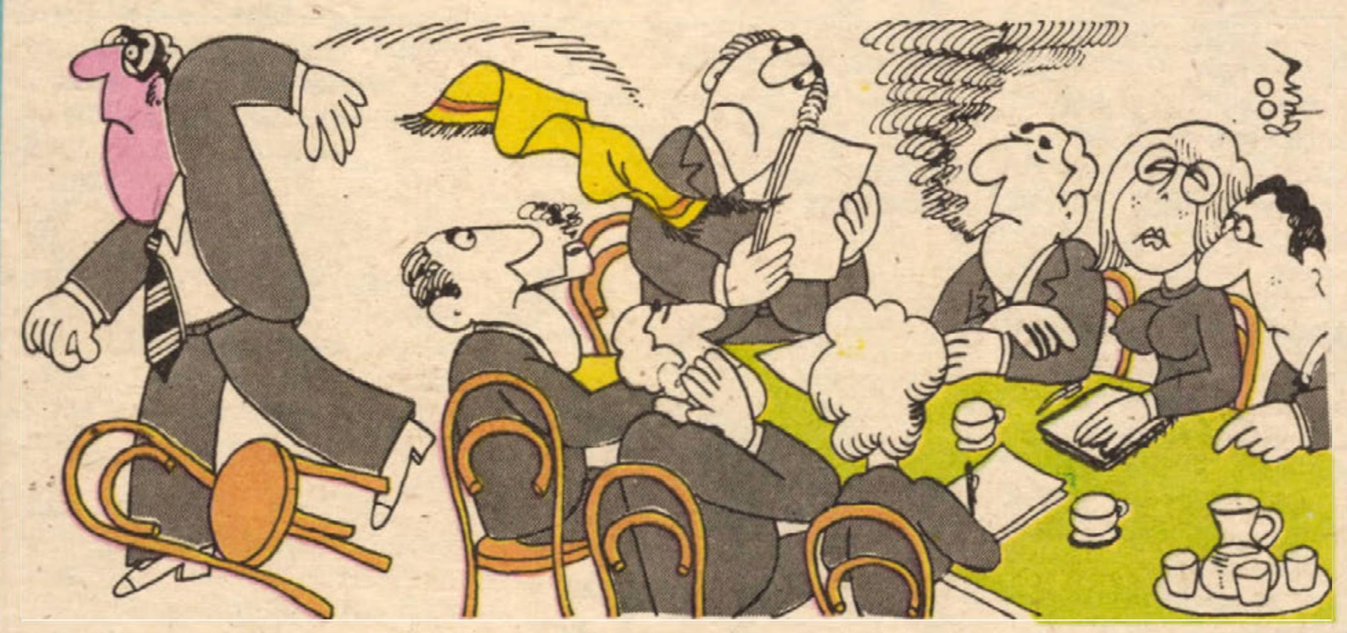
– Amikor piszkos

Vasvári Anna:

– Ki győzi ezt törülközővel?

Balázs-Piri Balázs:

– Az értekezletek második menetében.

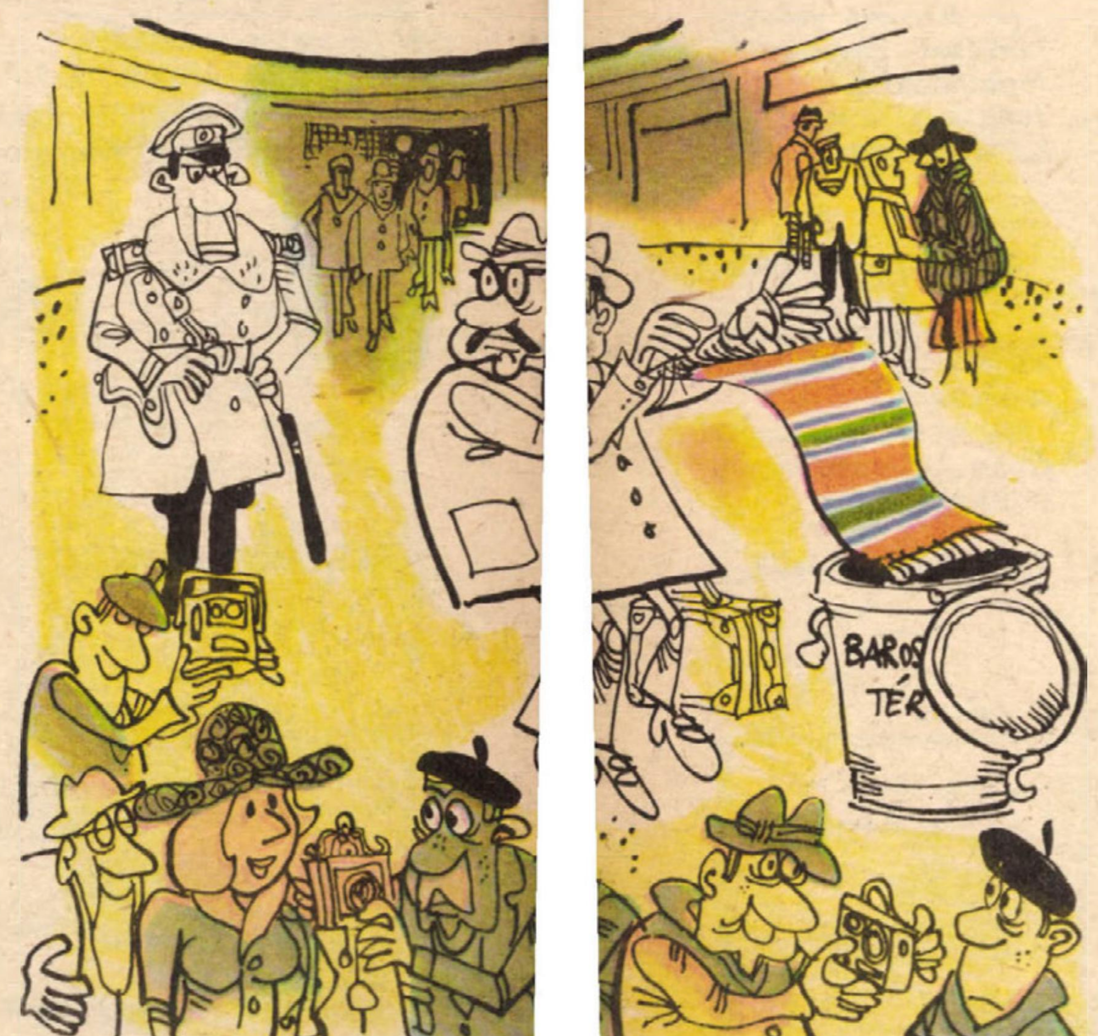
Radványi Barna:

Nem tudok válaszolni. Én ugyanis még sohasem voltam a kötélen kívül, hanem mindig csak bent, a szorítóban.

Tormai László:

Ha három jól edzett garázda kérné kölcsön tőlem elsejéig egy kék fénytelen utcában a pénztárcámat...

Endrődi István:

– Ha a Baross téren meglátom a rendőrt.

Rátonyi Róbert:

Ha kineveznének könnyűműfajipari miniszternek.

Novobáczky Sándor:

A nudista strandon, ha a látvány meghaladná a teherbíró képességemet.

Hegedűs István:

– Ha már semmi módon nem megy az OTP-lakáskedvezmény megszerzése.

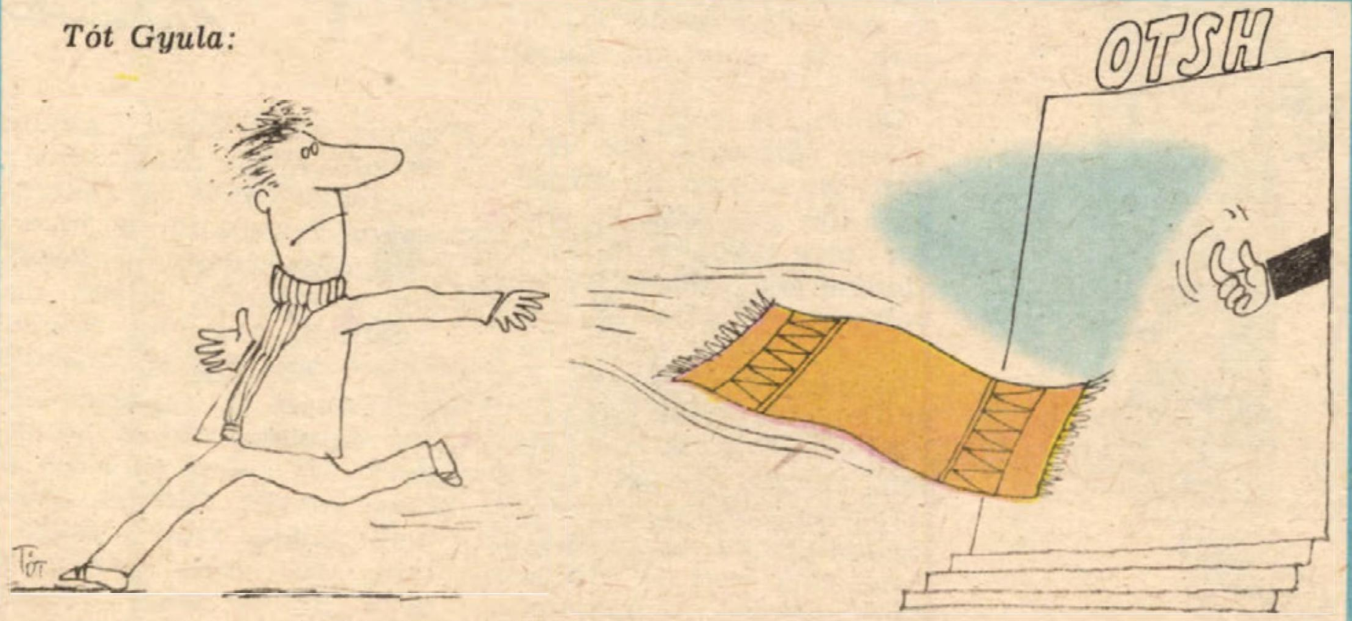
Barabás Tamás:

Ha nem állnék itt megfürödve.

Föld S. Péter:

A legnagyobb nyugalommal — bármikor. Biztos vagyok benne, hogy a szövetség sokoldalú titkára még a jeges Dunába is utánaugrik.

Tót Gyula:

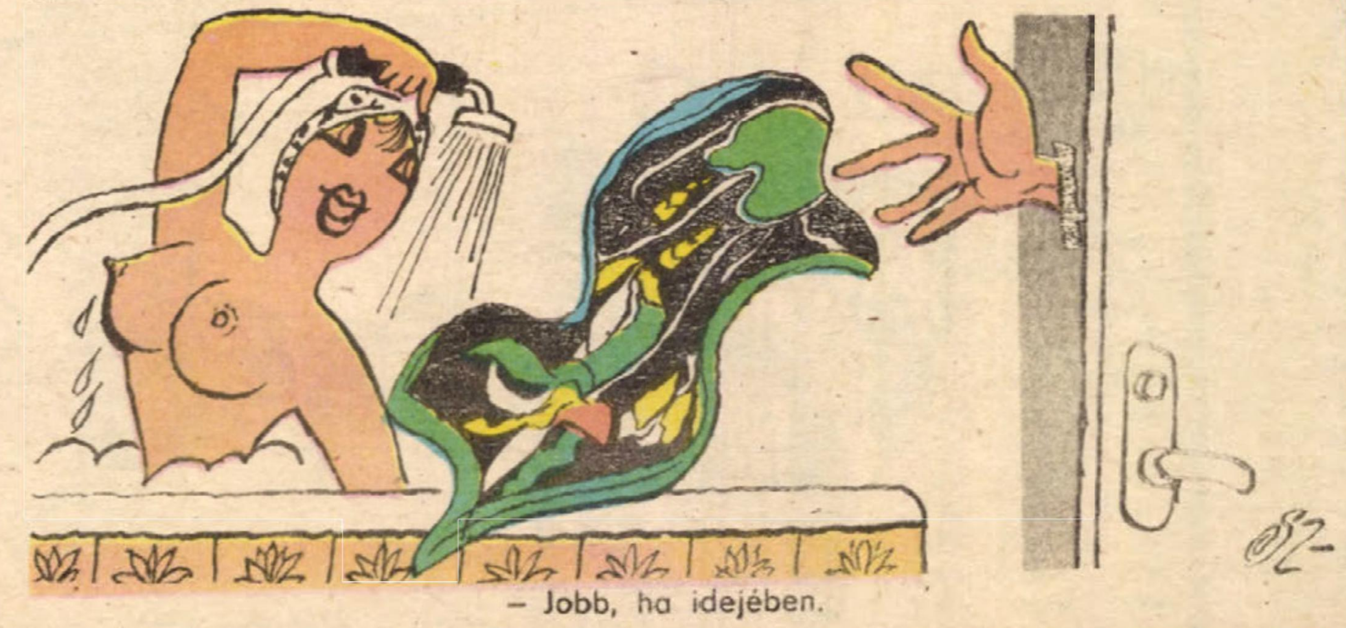
– Ha rámbíznák a magyar ökölvívás irányítását!

Szilágyi György:

Mott : Humorista soha nem dobja be a törülközőt!

Nálunk, ha valak kiütés előtt áll,
cseppet sem rend il meg anyagi alapja,
amint kiütötték, árt karokkal várja
őt a kiütöttek szí háza s több lapja...

Szűr-Szabó József:

– Jobb, ha idejében.

Galambos Szilveszter:

A bürokrácia elleni küzdelemben már bedobtam, de visszadobták azzal, hogy igazoljam, hány törülköző van még a birtokomban, vigyem be iktatni a Központi Iktatóba és szerezzek hozzá még négy bélyegzőt és kilenc aláírást.

5 perc Passuth Lászlóval

Passuth László eddig harmincegy regényt írt, készen van két új kézirata is, egyik Erdély tizenhatodik századáról szól, a másik pedig önéletrajz arról a tíz évről, amelyet fordítóként kellett eltöltenie és állást kapva, „tető alatt" töltötte az időt. Pontosan negyven évvel ezelőtt, 1939-ben jelent meg az Esőisten siratja Mexikót című regénye, amely most ért el a hetedik kiadáshoz. Harminckilenc évig kellett várnia arra, hogy végre eljusson regénye színhelyére.

— De a herendi porcelán majdnem megakadályozta az utat — emlékezik az író —, mert aki a hivatalos meghívás technikai lebonyolítását intézte, ott élő magyar barátom, kérésemre beleegyezett abba, hogy valami ajándékot vihessek neki. Herendi porcelánban állapodtunk meg, én egy vázára gondoltam, ő 24 személyes étkészletre. Nos, ennek nem kevesebb, mint 12 000 forint lett volna az ára, ezért én az út lemondásának gondolatával foglalkoztam. Szerencsére feleségem talált egy nyolcezer forintos 59 darabból álló készletet, amelyet megvettünk. Engedélyt kaptam kivitelére, de azon nem szerepelt az 59 darab. Féltem, hogy egy rosszkedvű vámos a rengeteg darab miatt nem engedi át a határon a készletet. „Mit lehet tudni — érveltem illetékes helyen —, lehet, hogy reggel összeveszett a feleségével és a nagy mennyiségű porcelán láttán akadékoskodni fog." Illetékes helyen megnyugtattak, hogy intézkedni fognak. A határon a vámos mosolyogva fogadott ezekkel a szavakkal. „Ma reggel nem vesztem össze a feleségemmel. Szerencsés utat."

— Úgy tudom, hogy az Egyesült Államokba is átruccant.

— Igen, Los Angelesben a református lelkész vendégei voltunk. Érdekes ember, én meghallgattam prédikációját, nem is csodálkoztam, hogy ott aranyszájú szónoknak nevezik. Egy társaságban mindenki dicsérte, én kitűnő prédikációjára gondolva helyeslően bólogattam, mire valaki csodálkozva jegyezte meg: „Ki gondol a prédikációjára? A füstölt kolbász, amit szabad idejében készít, az csodálatos. A legjobb gyulai kolbászra emlékezteti a magyar kolóniát. Kár, hogy csak egyszer egy héten árusítja, de ilyenkor mindenkit elfog a honvágy Magyarország iránt."

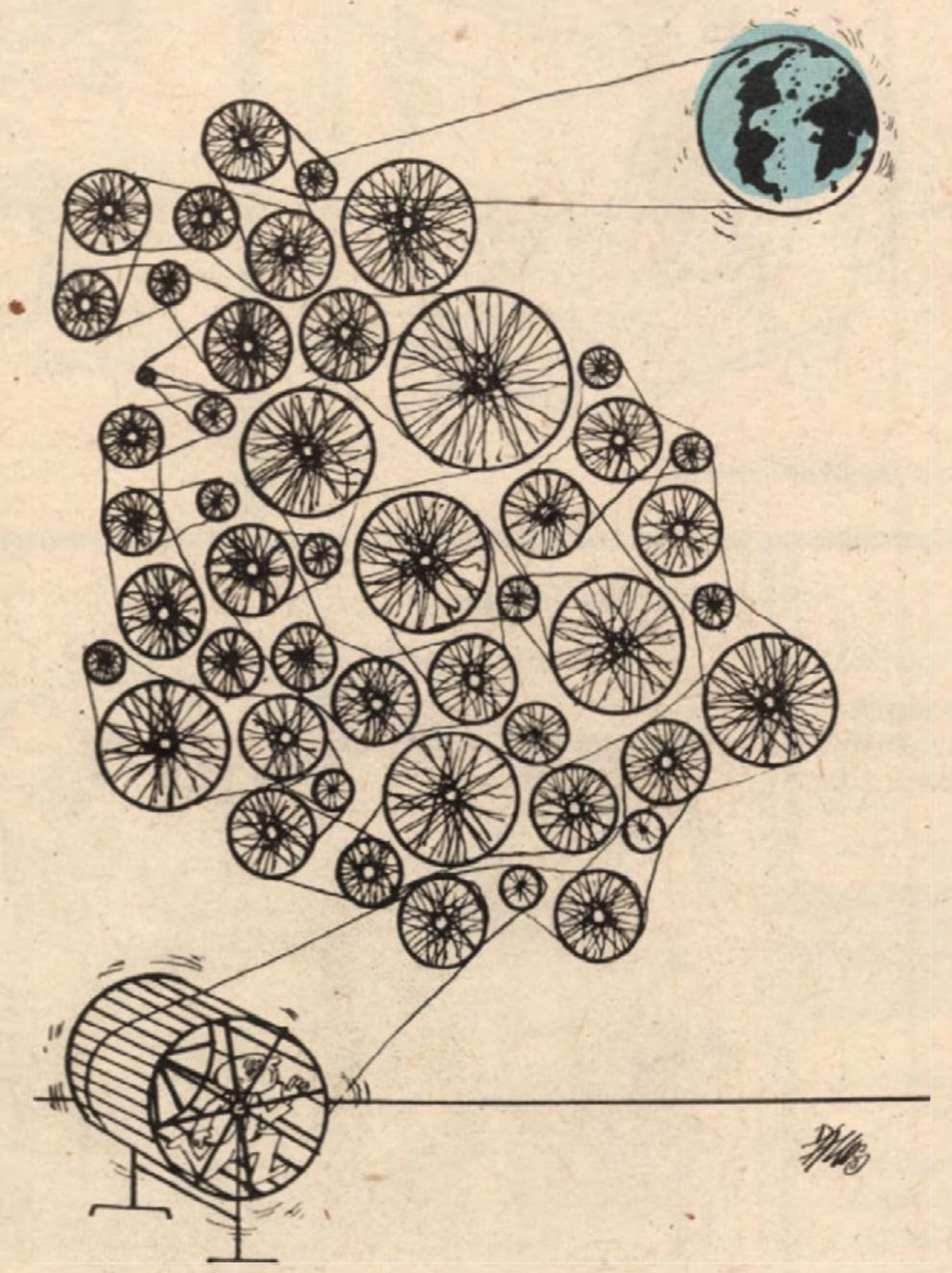
Palásti László

EXTRA ÁRUHÁZ

– Tessék közösen megvenni a két ruhát és felezni...

HAJTÓERŐ

SZILÁNKOK

ITALBOLT

Az ellenőrök megállapították, hogy a csapos még a szódavizet is vizezi.

KARAMBOL UTÁN

— Azonnal telefonálok orvosért, hiszen maga sérült!

— Nézze meg, hogy néz ki a kocsim! Előbb az autómentőket hívja.

SZIDÁS

L. rögtön verekedésre kész, ha valaki szidja az anyját. Úgy érzi, ez csak az ő előjoga.

FURCSA

Furcsa, hogy a napfényes, gyönyörű Nápoly lakói is turistaútra gyűjtenek.

ELLENŐRZÉS

A felszínes, hiányos ellenőrzés következtében a revizor évtizedeken keresztül nem jött rá, hogy csalja a felesége.

ESZPRESSZÓBAN

— Két kávét kérek, De legalább az egyik jó legyen.

SZOMSZÉD

— Volt egy rossz szomszédom. Elköltözött. Most kivel fogok olyan jóízűen veszekedni?

SZÜLŐI DICSEKVÉS

— A kislányom már egyedül öltözik-vetkőzik a randevún.

ALMAKÚRA

— Fogyókúrázom. Naponta öt almát eszem.

— S elég az öt alma?

— Elég. Ugyanis mindig étkezés után eszem...

TÁRSASÁGI EMBER

X. társaságban a legkülönbözőbb, legválozatosabb, legérdekesebb témákról tud hallgatni.

GAVALLÉROS AJÁNDÉK

— Ma van a feleségem születésnapja. Egy kis örömet szerzek neki.

— Mivel?

— Azzal, hogy nem megyek haza.

TAKARÉKOS EMBER

— Kiégett villanykörtéket csavarok a foglalatokba. Ezzel rengeteg áramot takarítok meg.

ÓVATOS EMBER

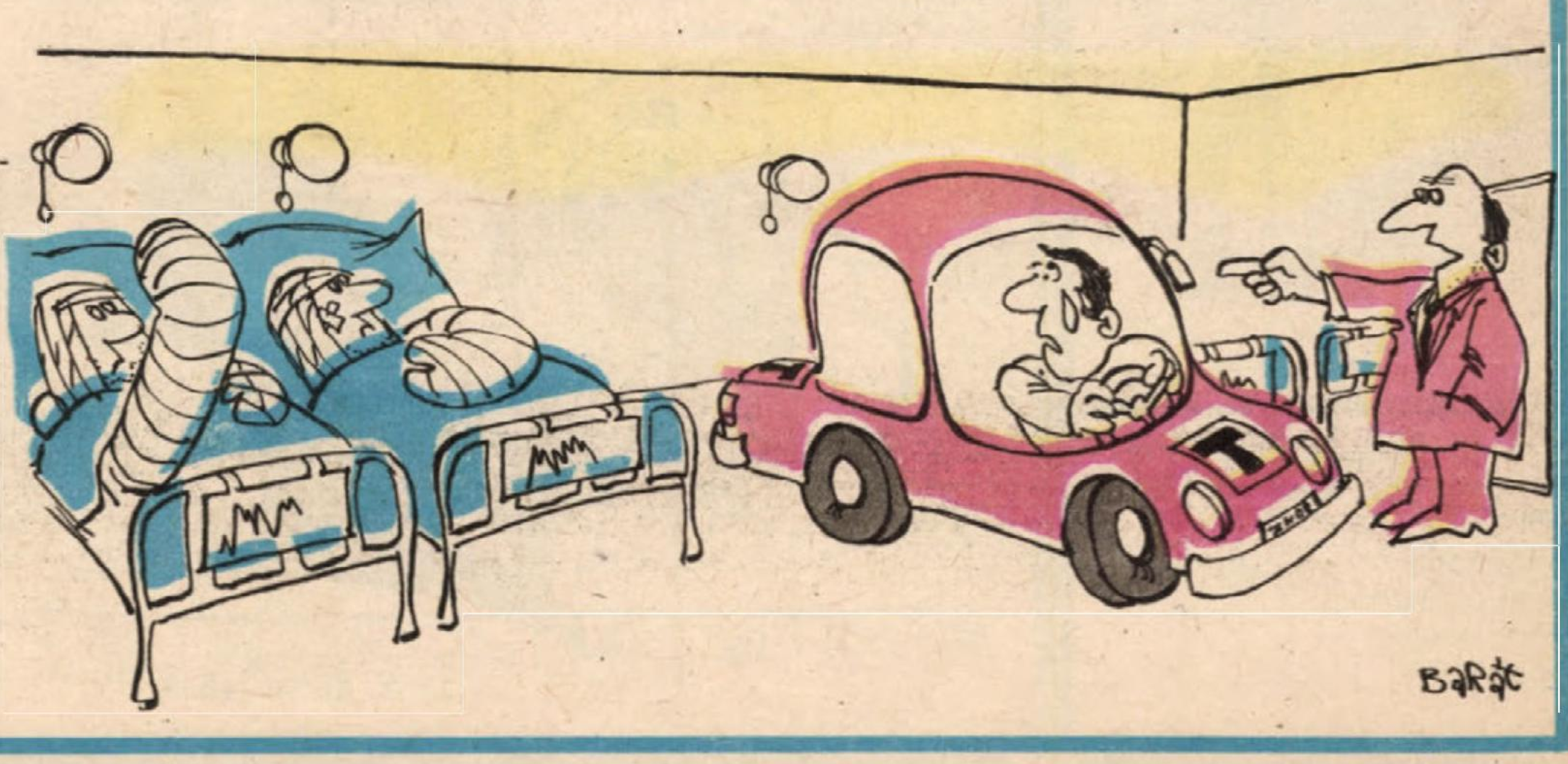
— Maga miért nem megy el soha egy múzeumba?

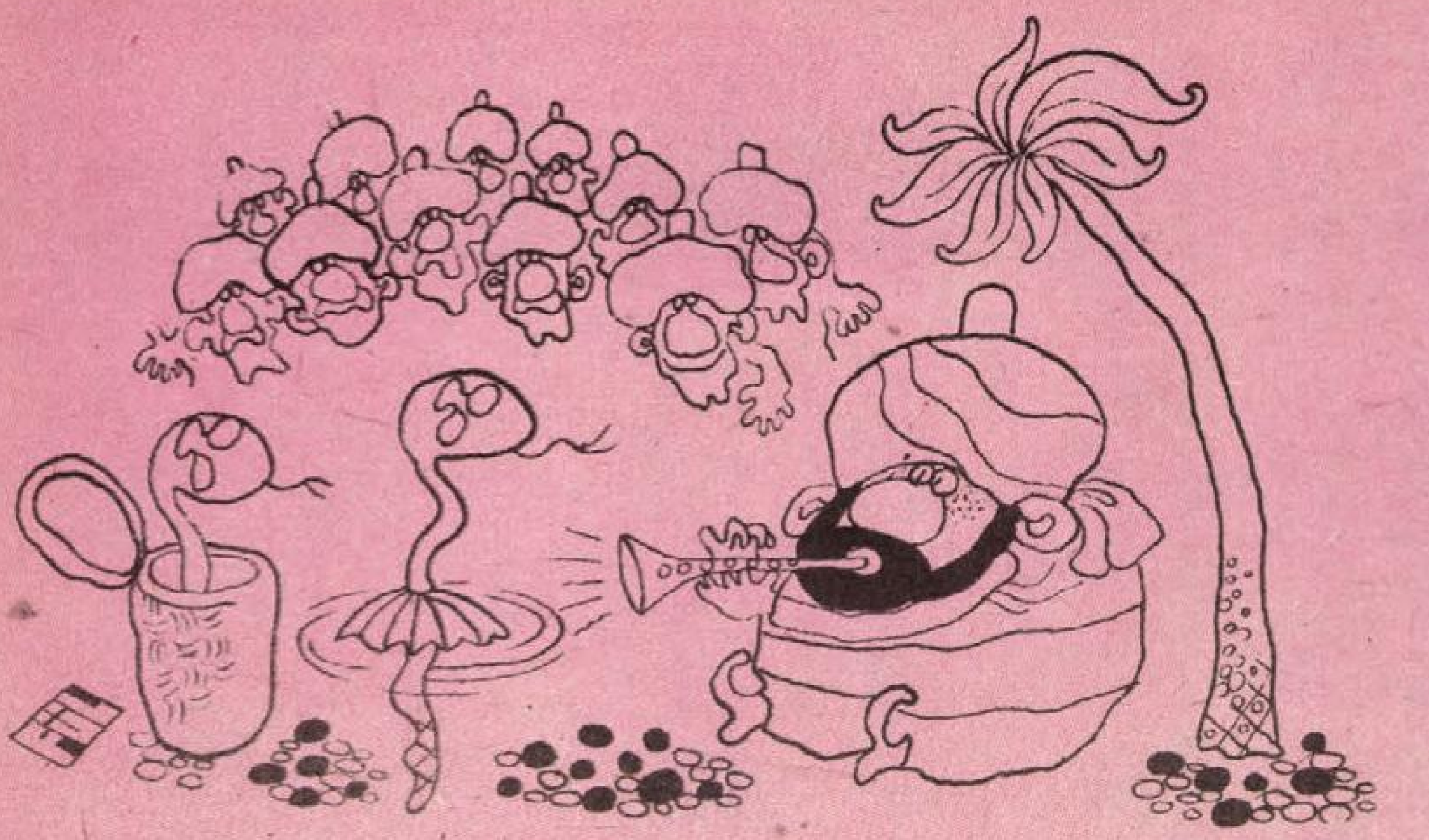
— Azt mondanák rólam, visszasírom a múltat.

Galambos Szilveszter

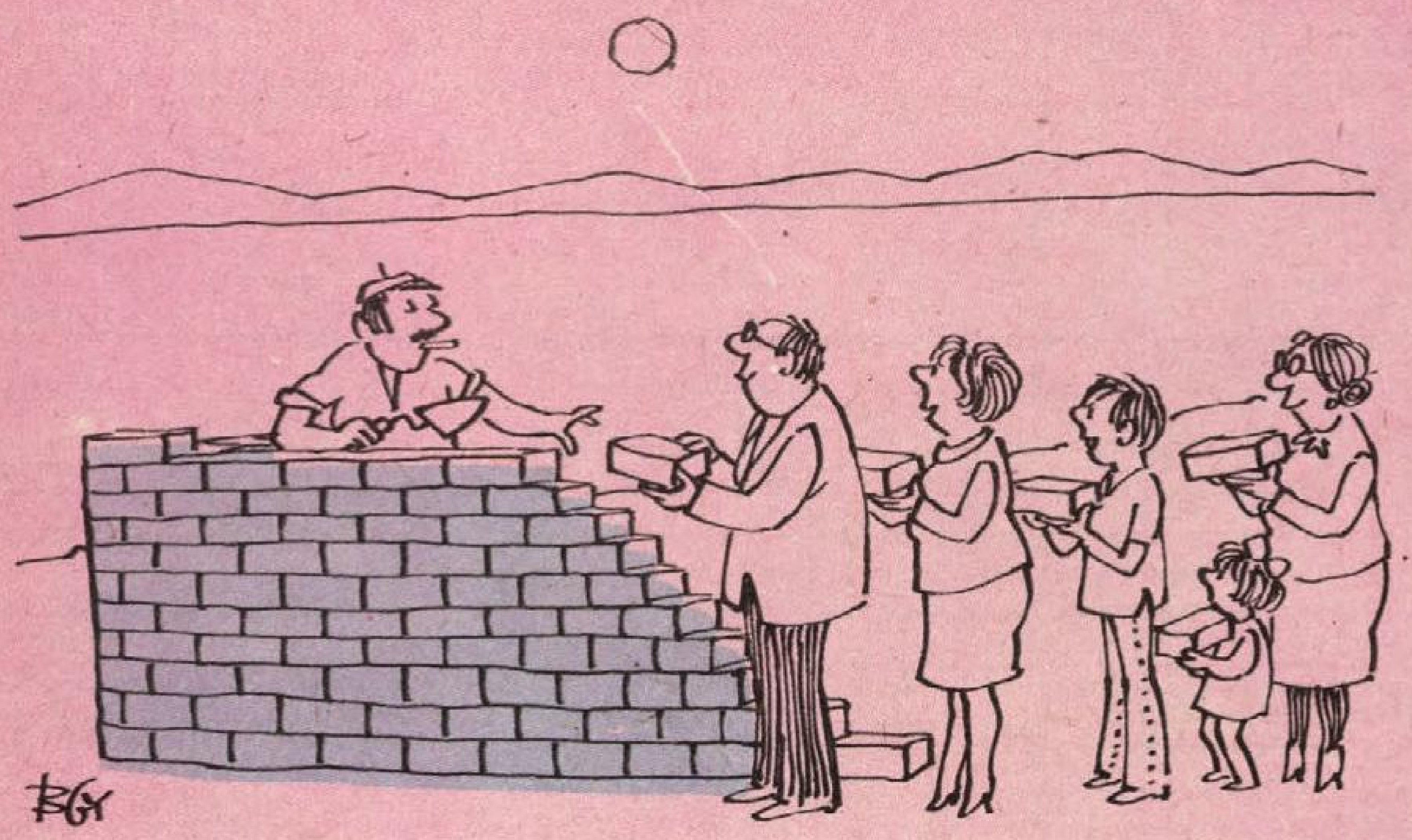
PSZICHOLÓGIAI FELKÉSZÍTÉS

– És most próbáljon a két autóbalesetes közé berükvercezni.

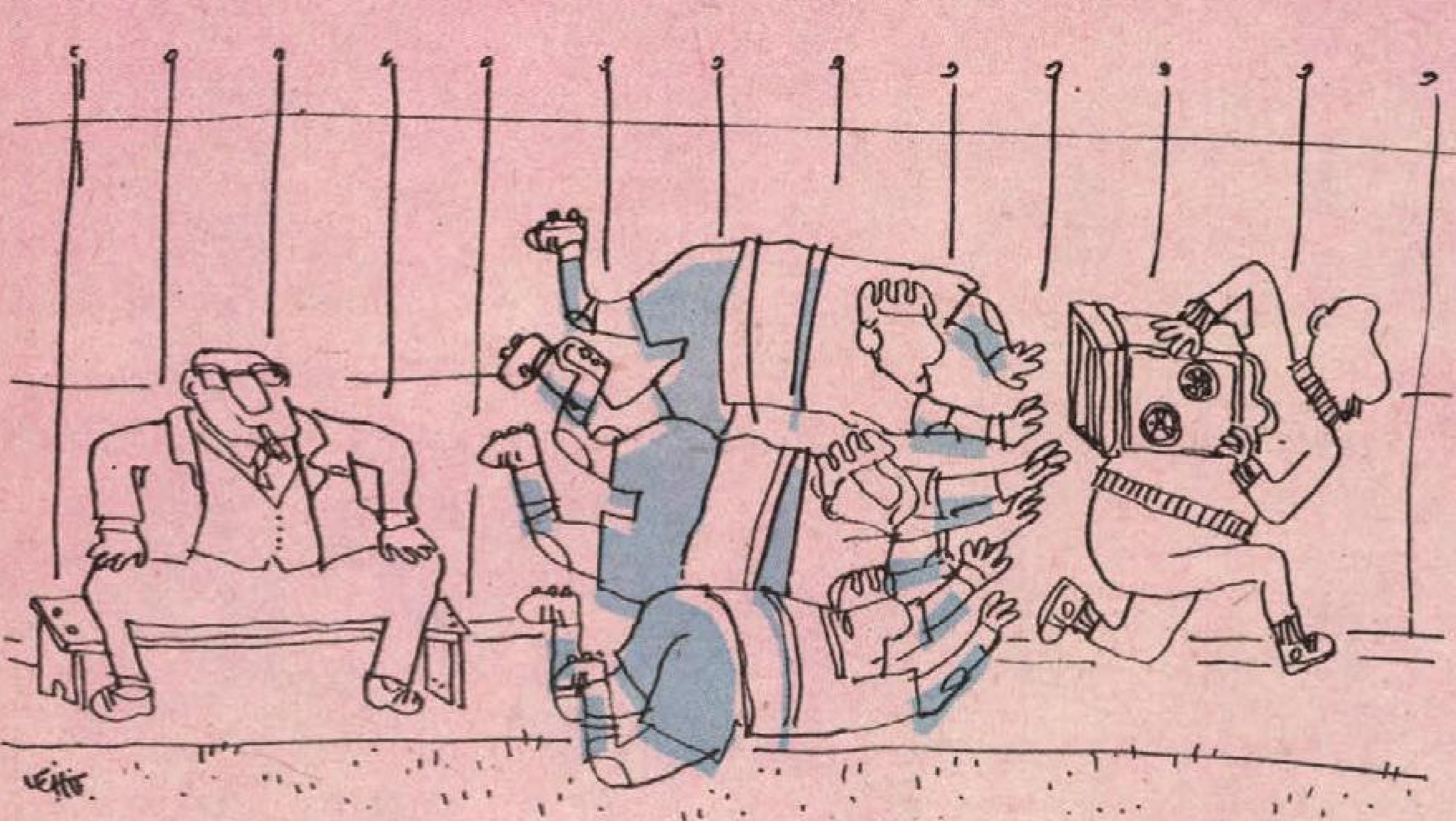

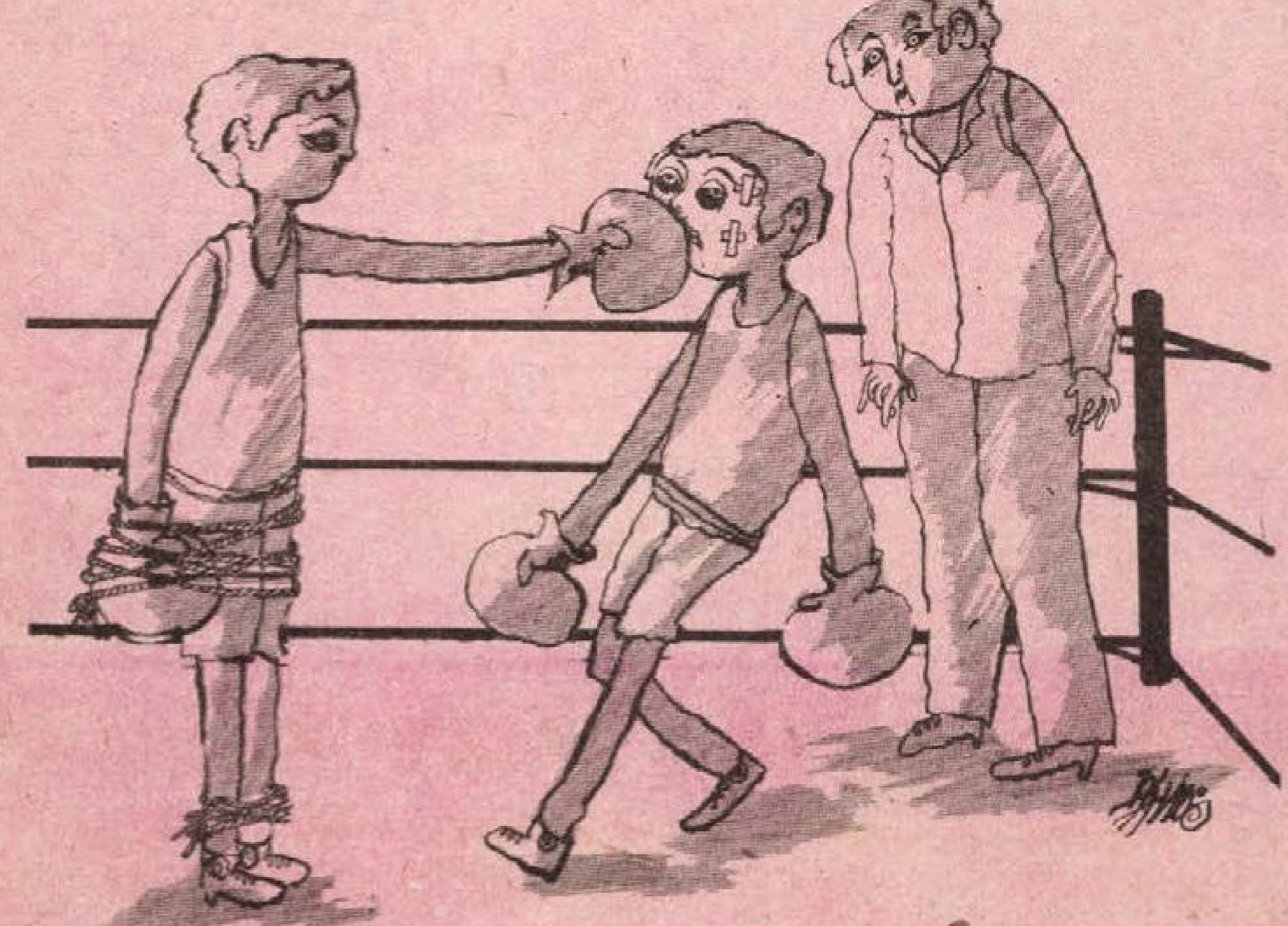

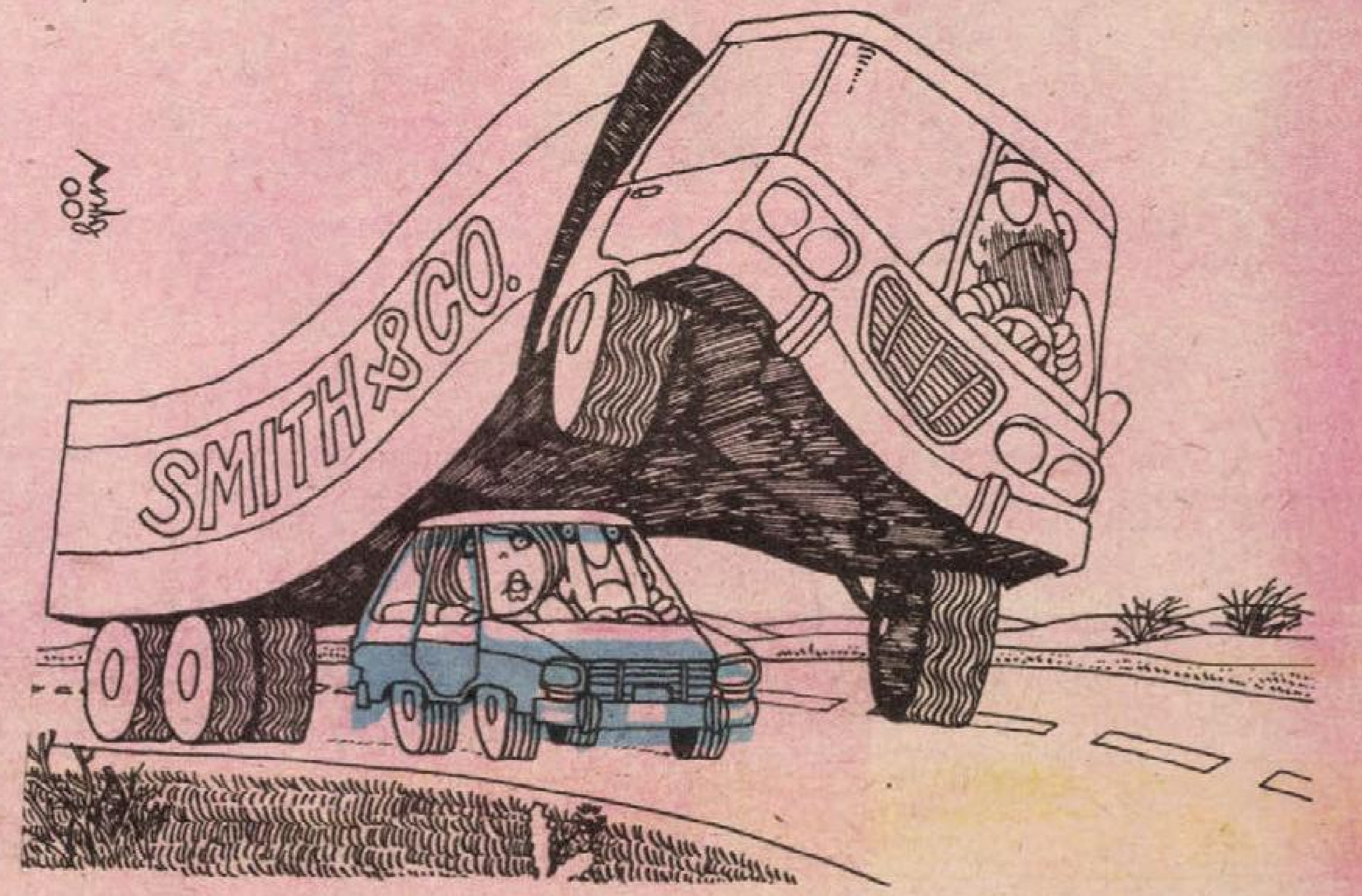
PROFI

FÜLÖP,
SAJDIK,
BRENNER,
LEHOCZKI,
VÁRNAI,
DALLOS,
BALÁZS-PIRI

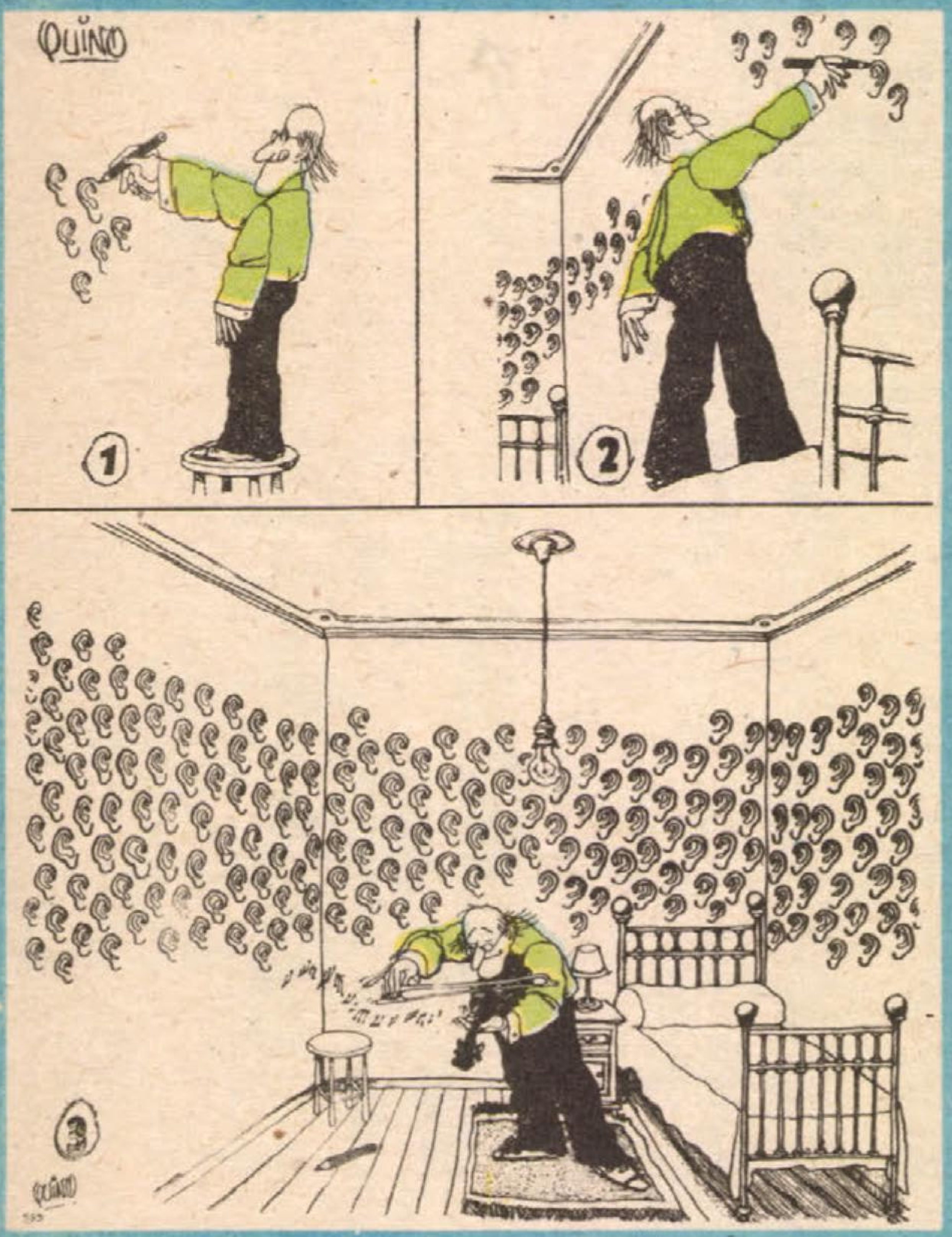

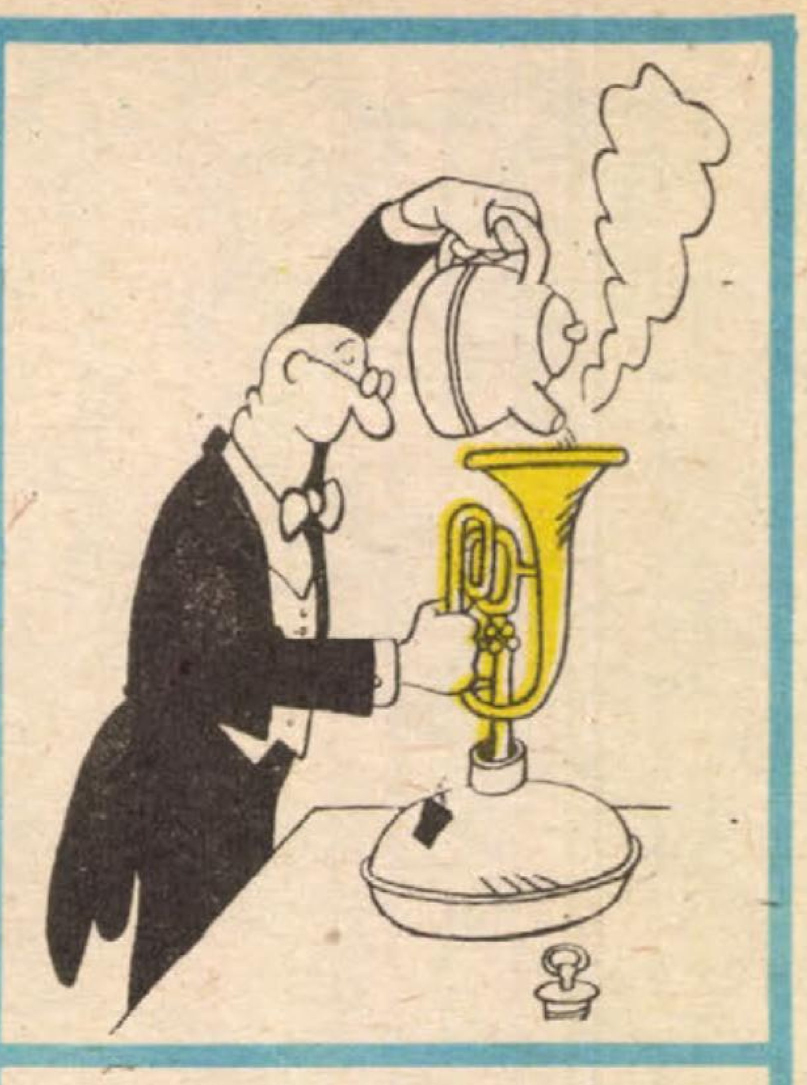

MUZSIKÁLÓ

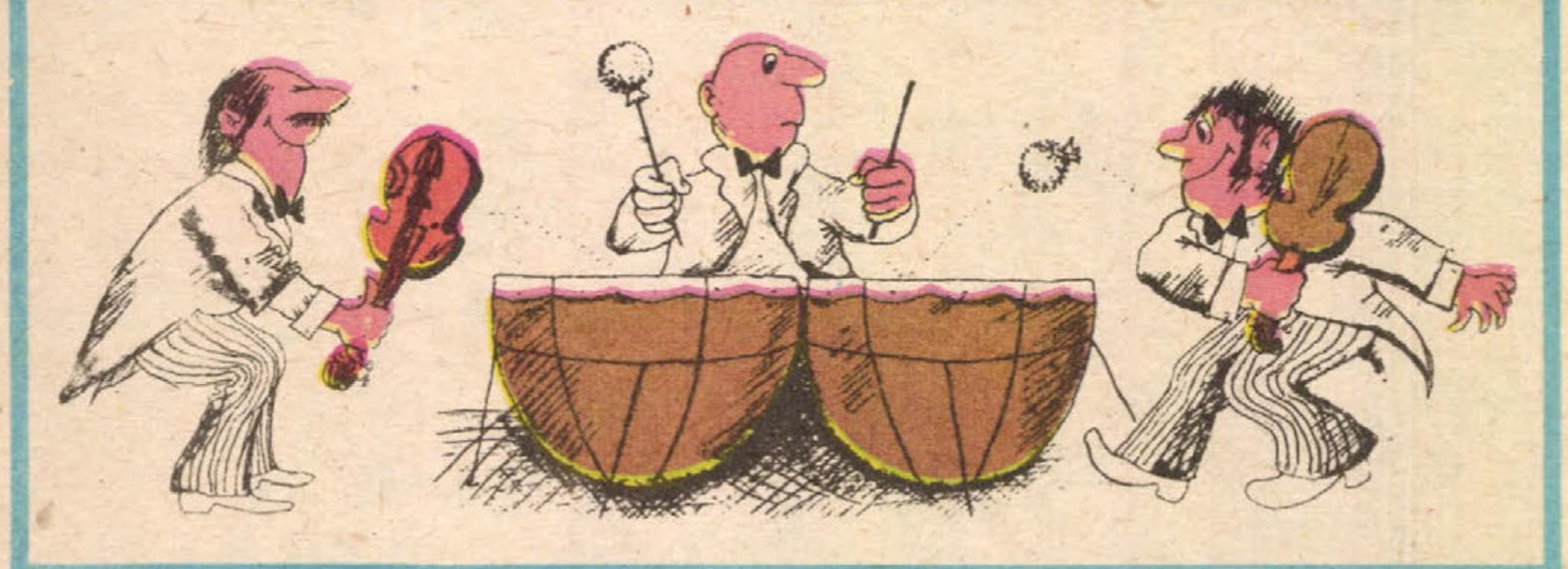
import humor

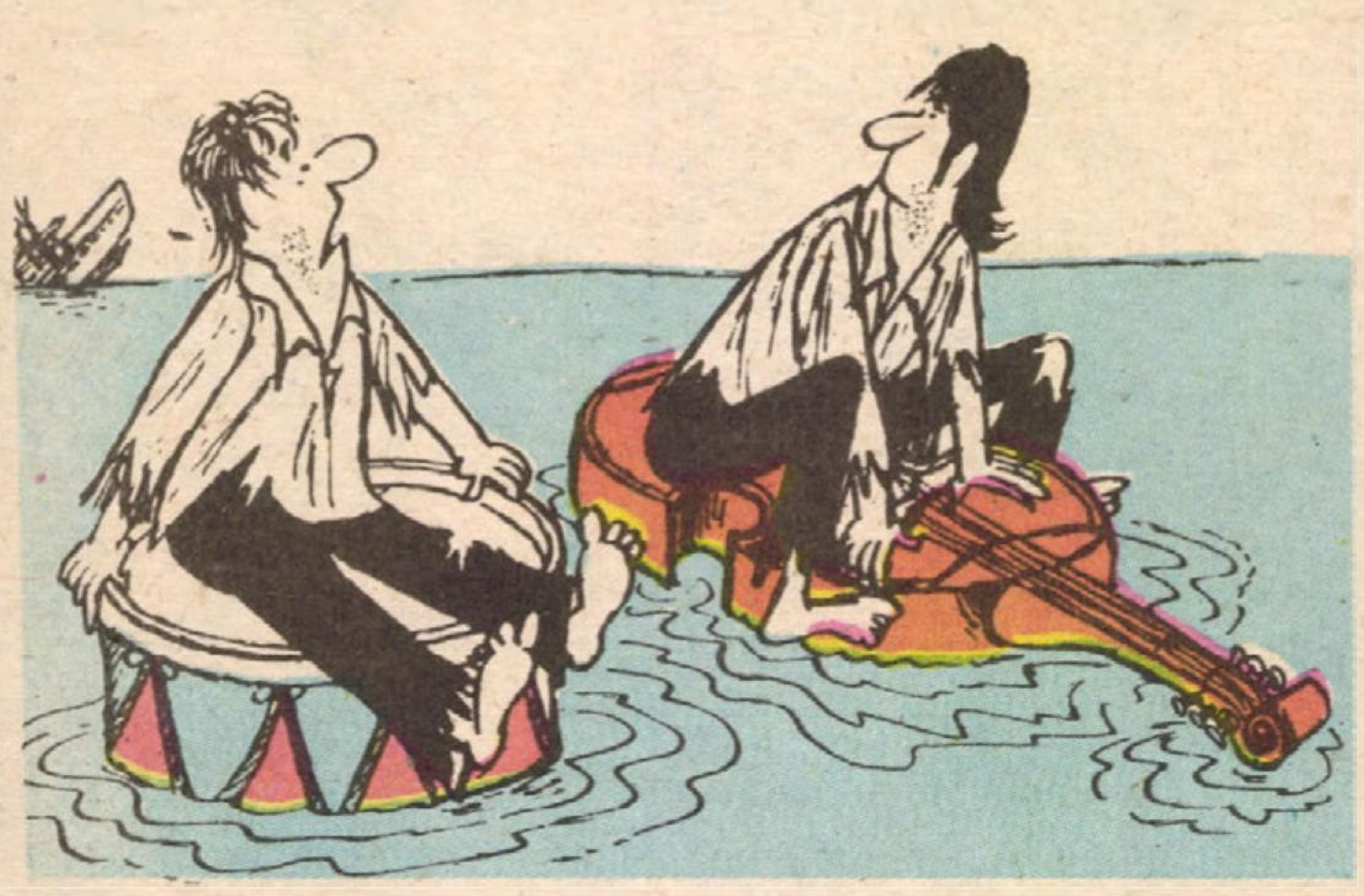

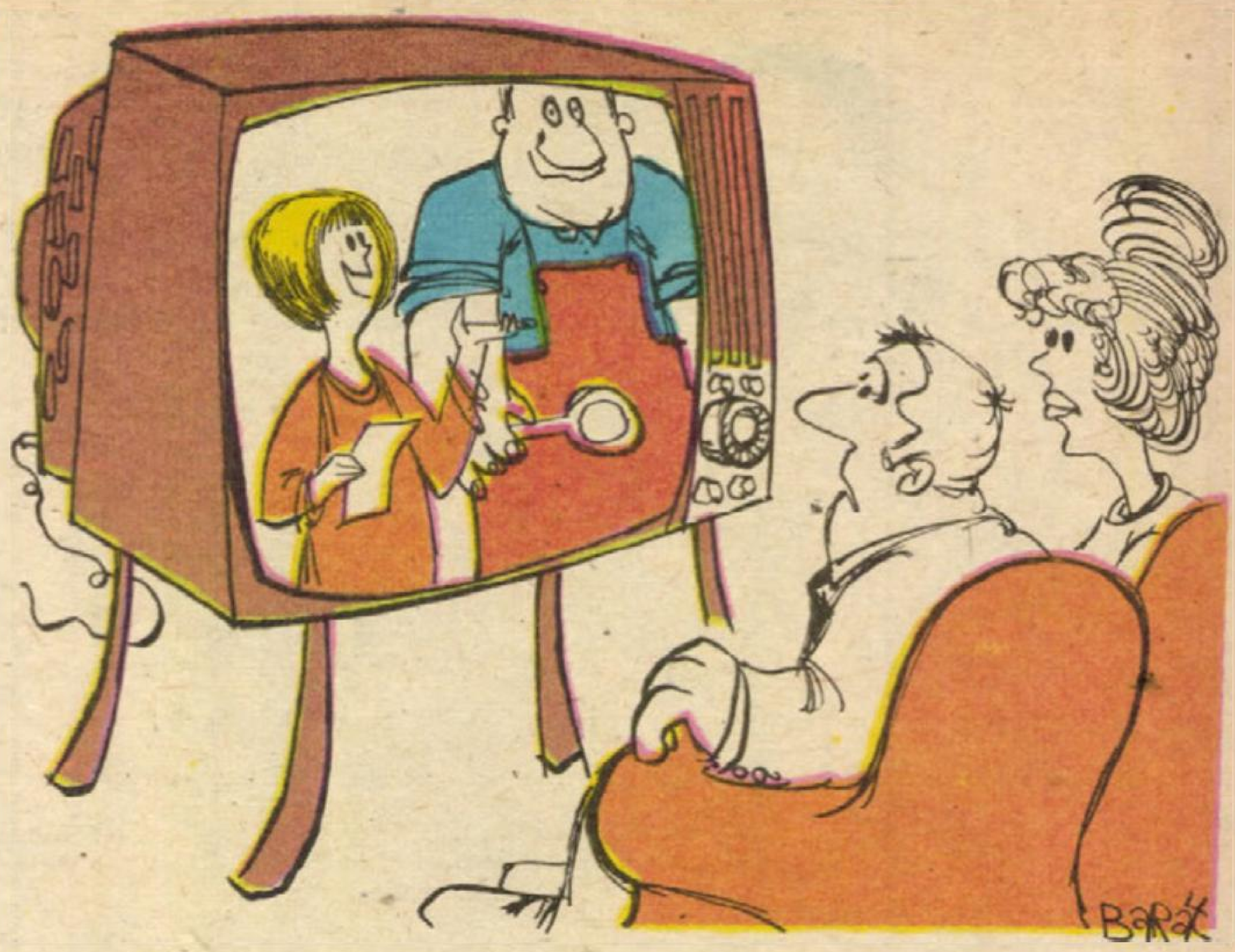
– Kijöhetsz, Herbert, már nem esik!

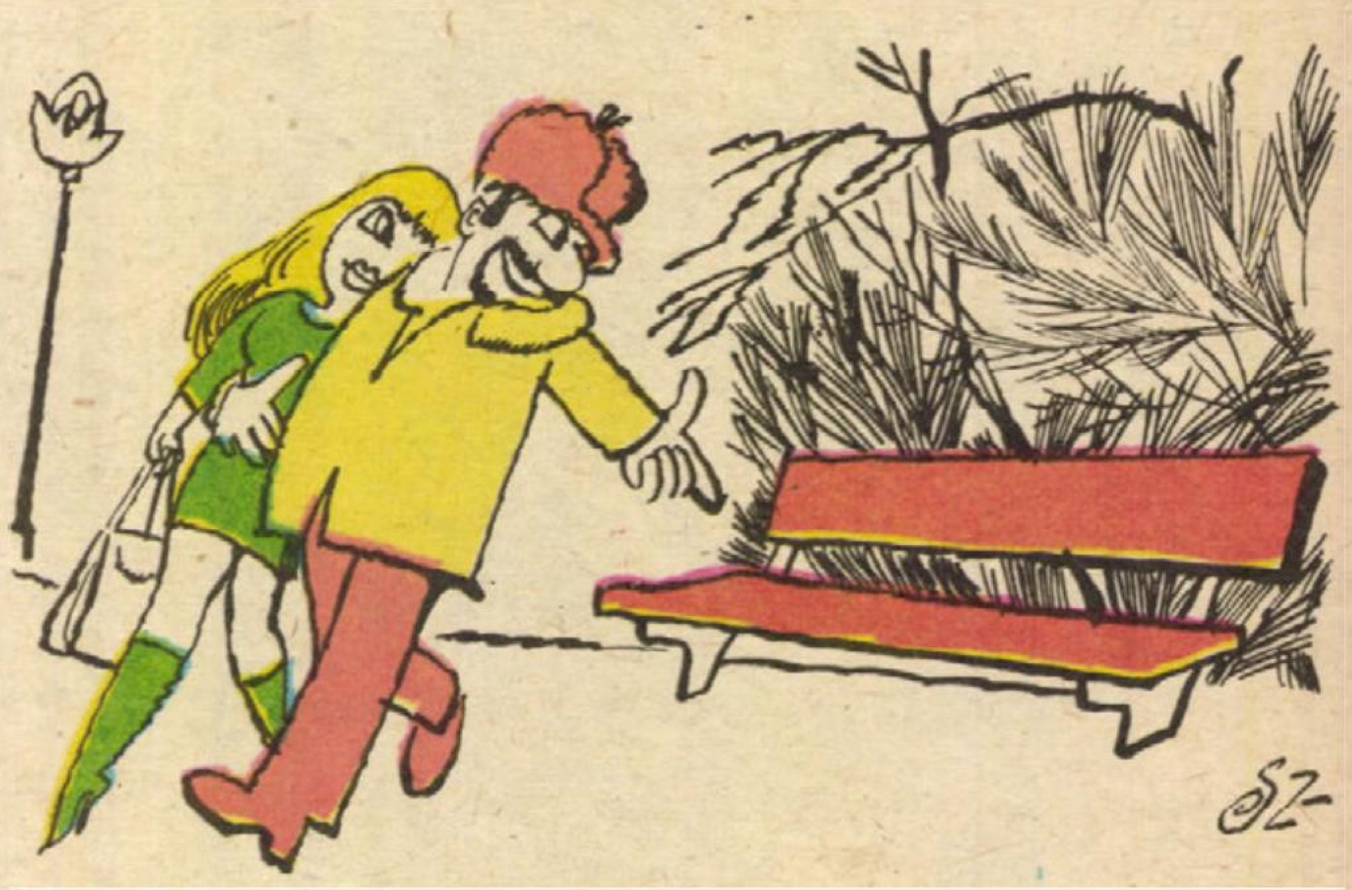
– Szegény Emil, milyen pech, hogy klarinéton játszott...

FŐZŐCSKE, DE OKOSAN

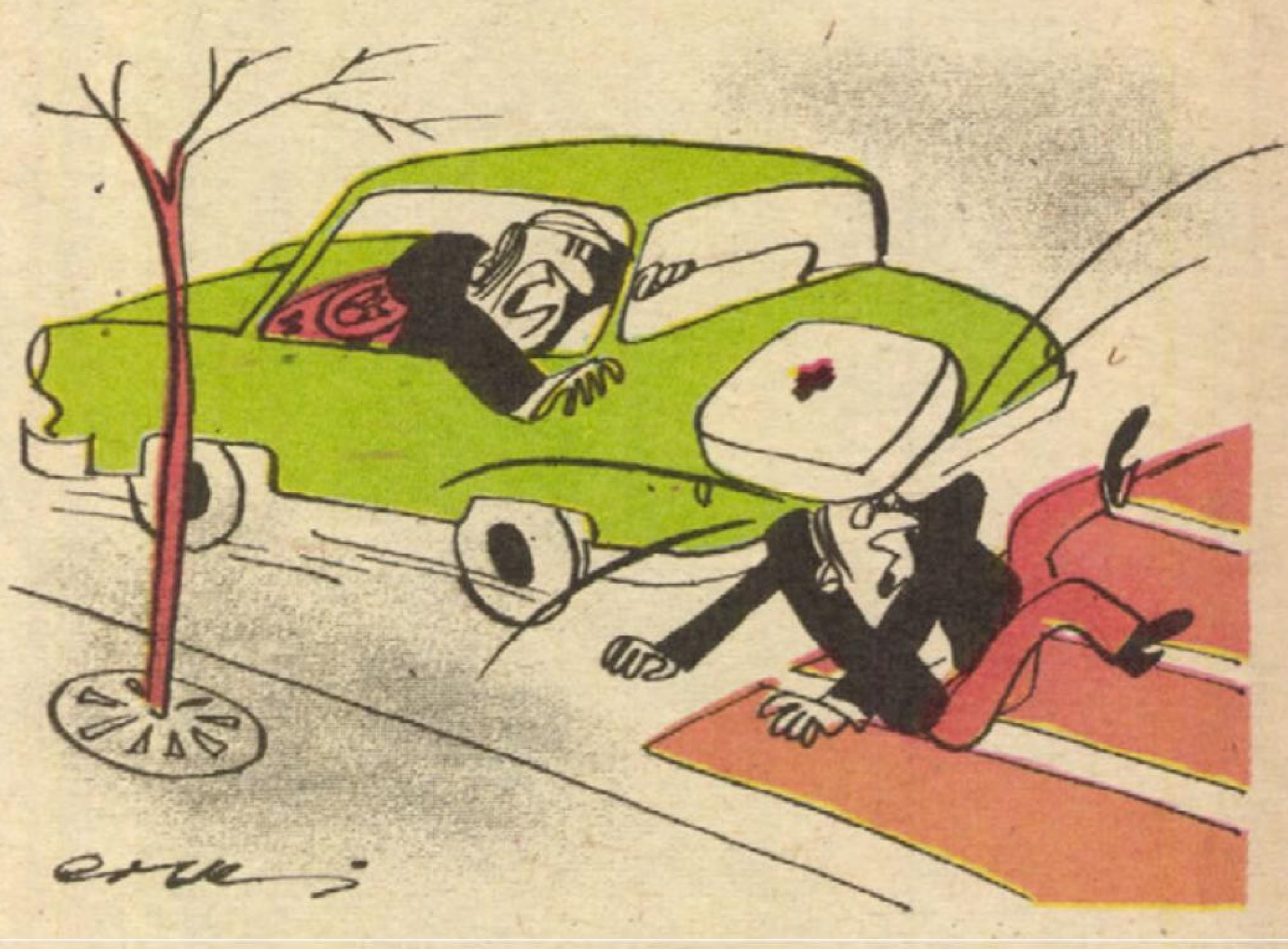

– Hozzávalók a következők: vegyünk egy mesterszakácsot...

SIKERES DARAB

– Jövőre veled, ugyanitt!

– Rám aztán ne mondja senki, hogy cserbenhagytam!

– Nem tudom, mondtam-e, hogy a férjem karatézik...

Párizsból érkezett.
Charles elmegy az ügyvédhez panaszt tenni:

– Az életem kibírhatatlan! Ha éjjel hazaérkezem, a szekrényben mindig egy férfit találok!

– Emiatt dühöng? – kérdi az ügyvéd.

– Persze. Hová tegyem a ruhámat?

Hamburgból érkezett.
A kezdő színésznő dicsekszik kolléganőjének:
– Egy festő megkért, hogy álljak neki modellt.
Mire a másik színésznő megjegyzi:
– Talán kubista az illető...

Bécsből érkezett.
A hangverseny kezdete előtt egy hölgy odafordul szomszédjához:

– Kérem, mondja meg nekem, mi lesz a mai koncert műsora?

– Ma este Bach művei szólalnak meg, asszonyom.

– Melyik Baché, a Sebastiané vagy az Offené?

AZ OLVASÓ OLDALA

FŰTÜNK, MÉG TÉL VAN...

1

A tapasztalat szerint különböző fajtájú és kalóriaértékű tüzelőanyagot, szenet (pl. dorogi dió és tatai brikett, vagy lengyel dió és porszén) nem lehet keverve használni. Olyan utasítás sincs, amely szerint a magasabb értékű árut alacsonyabb értékűvel keverve kell árusítani, csak azért,

mert a jobb minőségűből kevesebb van. Mégis: a komáromi Tüzép a lengyel szenet csak keverve árusítja, azzal az indokkal, hogy kevés a lengyel szén... Ezt a keverést burkolt árdrágításnak tartom.

Végh József
Tatabánya,
Komáromi u. 4. — 2800

2

Energiatakarékosság címén rendszabályozzák a lakótelepi lakások távfűtését. A nappali hőmérsékletet 20 fokra maximálják, éjszakára 18-at ígérnek. Nem gondolnak arra a rendszabályozók, hogy hazánkban csecsemők is élnek, akiknek fürösztésekor például 24 C fokos szobahőmérsékletre van szükség?! Pedig éppen idén, a gyermekek nemzetközi évében nem illenék megfeledkezni erről.

Kristófné Halász Erzsébet
Bp., Vörösvári út 9.
1035

TARTÓS FOGYASZTÁSI CIKKEK NYOMÁBAN

Mosógép

Januárban vettük meg a Bio automata mosógépet a kispesti Keravill boltban, annak rendje-módja szerint hívtuk a Gelkát, kösse be, de a gép nem működött, illetve az öt öblítésen kívül (azt is egy vízből), semmit nem csinált. A szerelők sajnálkoztak. A prospektus szerint a gép, ha nem üzemel, 72 órán belül cserélhető. De a 72 óra nem az üzembehelyezéstől számít — holott vásárlás után három nap múlva jöttek csak ki az üzembehelyező Gelkások —, hanem a boltbeli vásárlás napjától. Tehát: nem cserélték ki. Azóta is szereltetem, javíttatom, mert állandóan nagy bajok vannak vele — és közben tűnődöm, hogy a Hajdúsági Iparművek meósa vajon milyen szempontok alapján vizsgálta meg ezt a mosógépet és találta — bélyegzője tanúsága szerint — első osztályúnak? Végülis nem mindegy, hogy egy tízezer forintos gép rendesen működik-e, vagy örökösen javításra szorul!

Tuza Jenőné
Bp., Batthyány u. 24/a. 1181

Televízió

Alig egy éve, hogy — nyugdíjam mellett keményen dolgozva — összespóroltam egy Videoton Jupiter televízió árát (7500 Ft), s megvettem. Azóta a készülék többször is hibás lett, a szerelőt többször is a kapuból hívtam vissza, oly felületesen javított. Ami pedig még furcsább: a szerelő minden alkalommal mereven elzárkózott az elől, hogy a garancia-jegyfüzet megfelelő szelvényét kitöltse, illetve letépje. Ha megteszi, a garanciaszabályok szerint, készülékemet már ki kellett volna cserélniük. Nem jogtalan haszonszerzés ez?

Kapitány Jánosné
Bp., Gergely u. 116. 1103

VIZET

A nyári meleg napokat kivéve, volt vizünk, most azonban már negyedik hete, hogy Budaörsön, a Naphegy utcában, a mi házunkig a víz nem jön fel. Vagy csak olyan vékonyan csordogál, hogy a bojlert nem tudjuk használni. Sok esetben még lejjebb, a főútvonalon sincs víz. A Vízművek ajánlotta nekünk, hogy vegyünk hidrofor-tartályt és úgy oldjuk meg a víz tárolását, de erre se pénzünk, sem helyünk nincs, a Vízművek pedig nyilván azért vezeti be a vizet, hogy a lábasos víztárolás megszűnjék. Sokba került a vízbevezetés (községfejlesztési hozzájárulás, adók stb.) nekünk Budaörsön, s most még sincs víz?!

Gecse Györgyné
Budaörs, Naphegy u. 35. 2040

MIT NEM LEHET BUDAPESTEN KAPNI?

Vizet. Városnézésre felkészülve, betértem pihenőre egy körúti presszóba. Kávét és egy pohár szódát kértem. A kiszolgálónő mély megvetéssel a hangjában közölte: szóda nincs, igyak narancslét. Szabadkozni próbáltam a szörp ellen, egy kis víz is megfelel. „Vizet nem árulunk, az csak a W. C.-ben van!" — közölte kimérten. Végül elém taszította a tálcát kávéval és egy fél pohár szódával, ennyi jött ki a szifonból, több nincs!

Délután, a Bástya mozi gyerekelőadásán a büfében felfedeztem a vízcsapot, a szódás ballont és a szendvicseket. Legyen olyan kedves adni egy pohár vizet, kértem alázatosan a büfés nénit. „Nem árulok vizet! Én nem tudom mi van ma, de engem dél óta mindenki vízzel üldöz" — kezdett felháborodottan kiabálni. Igyanak otthon, ez nem utcai kút! Végül sajnálatból-e vagy méregből, egyszercsak elém vágott egy pohárral, már csak félig volt, de víz volt. Víz! Igazi víz, amit ezúton is hálásan köszönök és legközelebb viszek magammal Vásárhelyről vizet, ha Pestre utazom. Lehet, hogy nem lesz friss, de lesz.

Függ Tiborné
Hódmezővásárhely,
Munkácsy u. 3. 6800

AZ OLVASÓ MEGKÖSZÖNI

A Ludas Matyiban megjelent panaszos levelem után a Patyolat Vállalat még azon a héten kiküldte emberét a lakásomra és megállapította, hogy valóban piszkosan és terepszínűen kaptam vissza a szőnyegeket. Elvitték és három hónap múlva tisztán hozták vissza. Köszönöm a Ludas segítségét.

Lovász Béláné
Bp., Kenyérmező u. 12. 1192

TÜCSÖK és BOGÁR

Csak nehogy lerészegülési folyamattá váljék!
(Sopronban fotózta Szendrő Béla)

Riesz Miklós
PÉNZFORGALOM ÉS HITEL
3. kiad.
605 oldal, kötve 60 Ft

Riesz Miklós
PÉNZFORGALOM ÉS HITEL
3. kiad.
544 oldal, kötve 61 Ft

Kapható talán még egy 3. kiadás. Alighanem 483 oldalon, 62 forintért.
(A Kiadói Tervek c. kiadványban észlelte dr. Schneider László)

Az igazi operett fehér. Fehér, oly fehér, hogy az már rózsaszín. Hazug, mert csak „tiszta" érzelmekről

A legfehérebb fehér azonban a sötétkék!
(Az Esti Hírlapban fedezte fel Berke Irén, sarkadi olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

A könnyebb tájékozódás végett.
(Siófokon fotózta Kiss Imre)

FUSIZZON HUMORT!

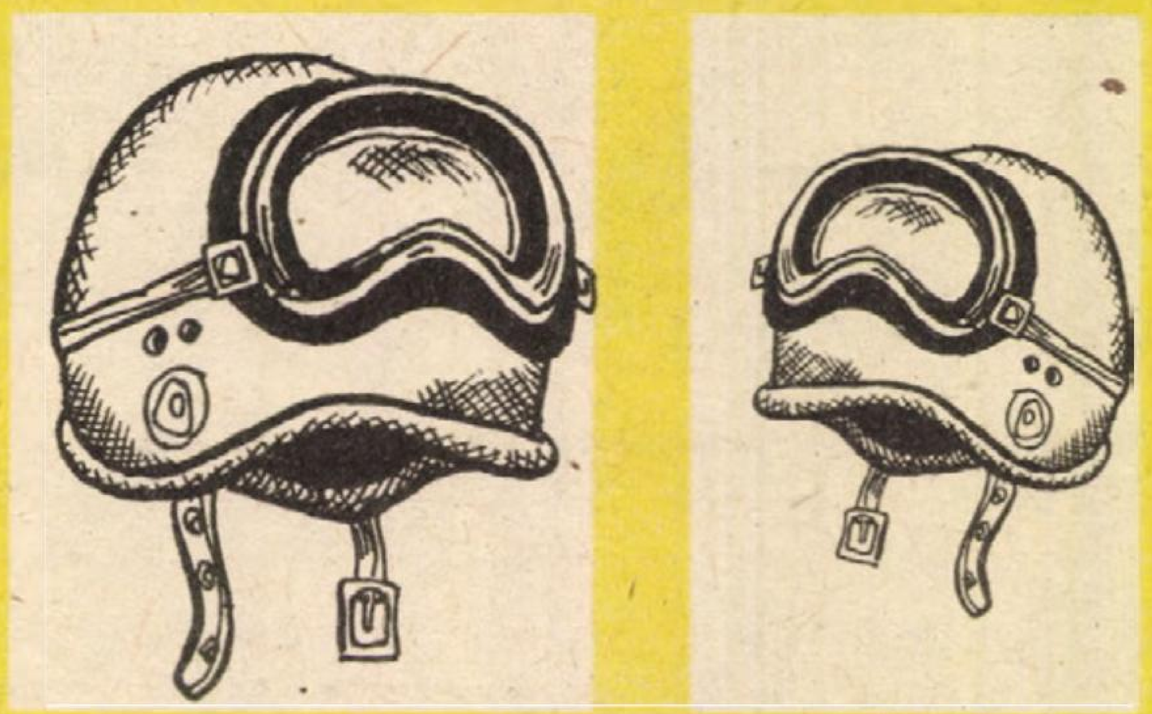
ÚJABB FORDULÓ

– Hála istennek, végre ennek is letelt az OTP-részlete!

(Bajusz Ferenc Bp., III., Kolostor u. 3. 1037)

Adunk Önnek – ezúttal – két BUKÓSISAKOT!

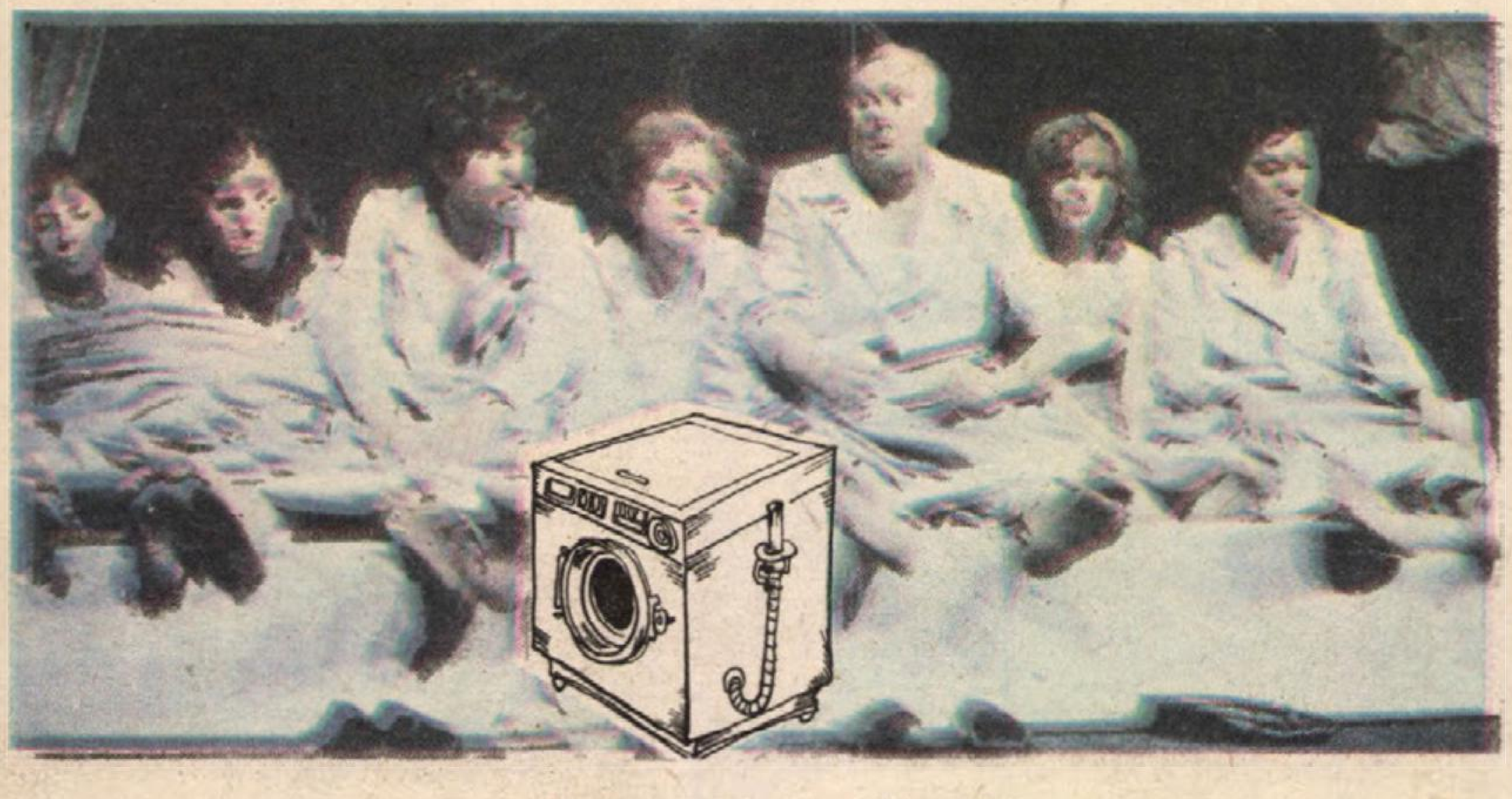
Kíváncsian várjuk, MIT KEZD ÖN A BUKÓSISAKKAL?

(A tennivaló most már ismert: helyezze el az általunk adott tárgyat egy fotóban vagy képben, ami által új értelmet nyer az eredeti kép, illetve fotó és küldje be címünkre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A legjobb megoldásokat közöljük és 200—200 forinttal jutalmazzuk. A beküldés határideje: március 8. A borítékra tessék ráírni: Fusizzon humort!)

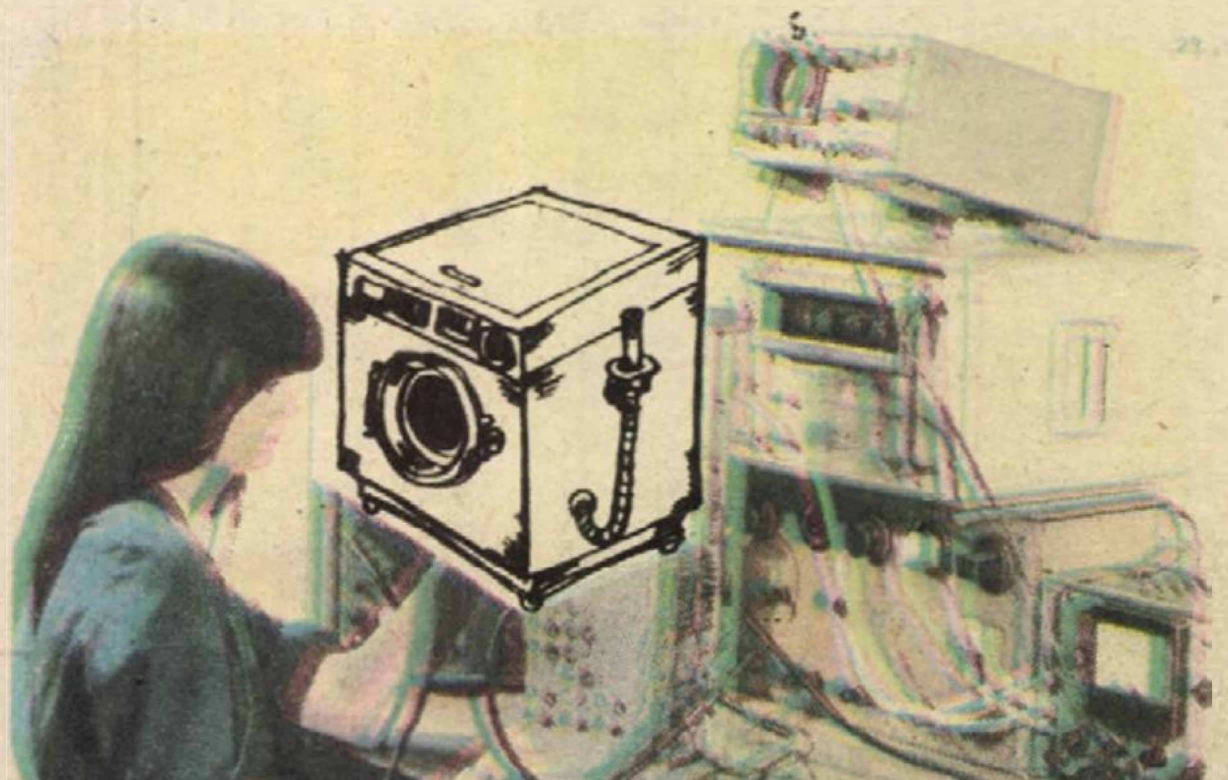
– És add, hogy ne csak az imádság tartsa benne a lelket!

(Szilágyi Gyula Nyíregyháza Petőfi u. 24. 4400)

– Ti is a zoknira vártok?

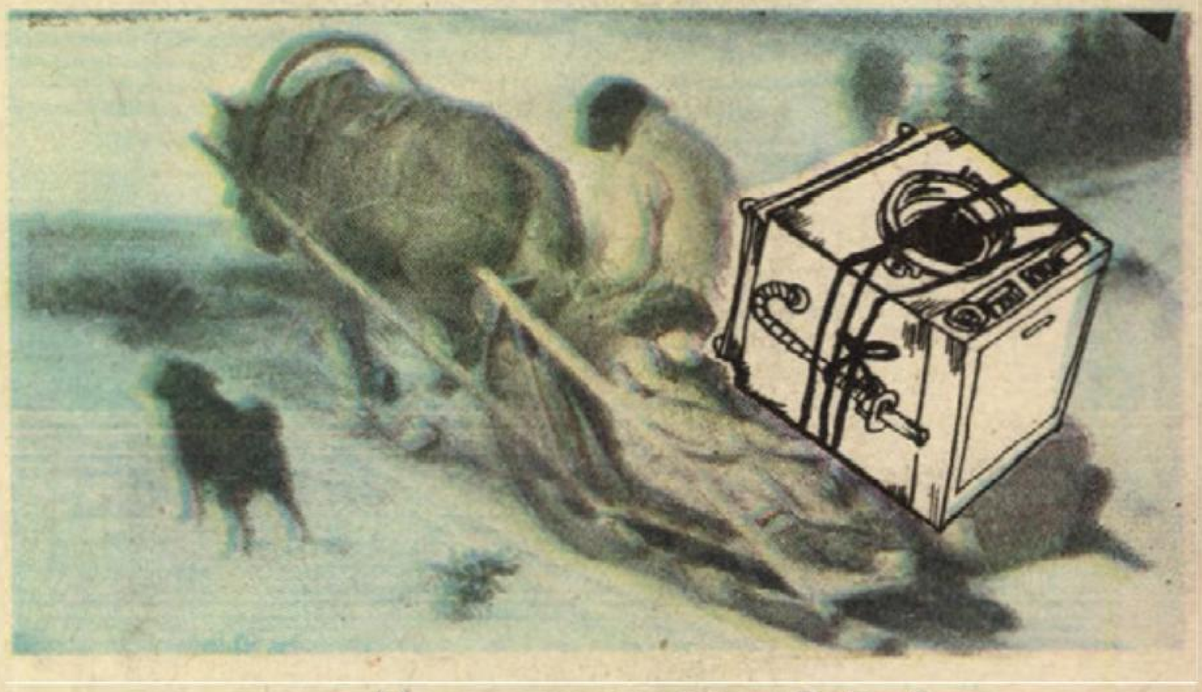
(Szabó Zoltán Gyulafirátót, Kisfaludy u. 13. 8412)

– Megkezdődtek a mosva szórakoztató HAJDÚCOLOR MOSÓKÉP üzemi próbái.

(Macsek Ottó Bp., Holló Lajos u. 1. 1183)

Első fordulónkban egy mosógépet adtunk játékosainknak, és erre több, mint háromezer pályázat érkezett, köztük igen sok kitűnő megoldás. Ezért több jutalmat adunk ki a tervezettnél. Az itt közölt képek beküldői 200—200 forintot nyertek.

– Messze van még a Gelka?

(Belczer Judit Bp., Népköztársaság útja 72. 1062)

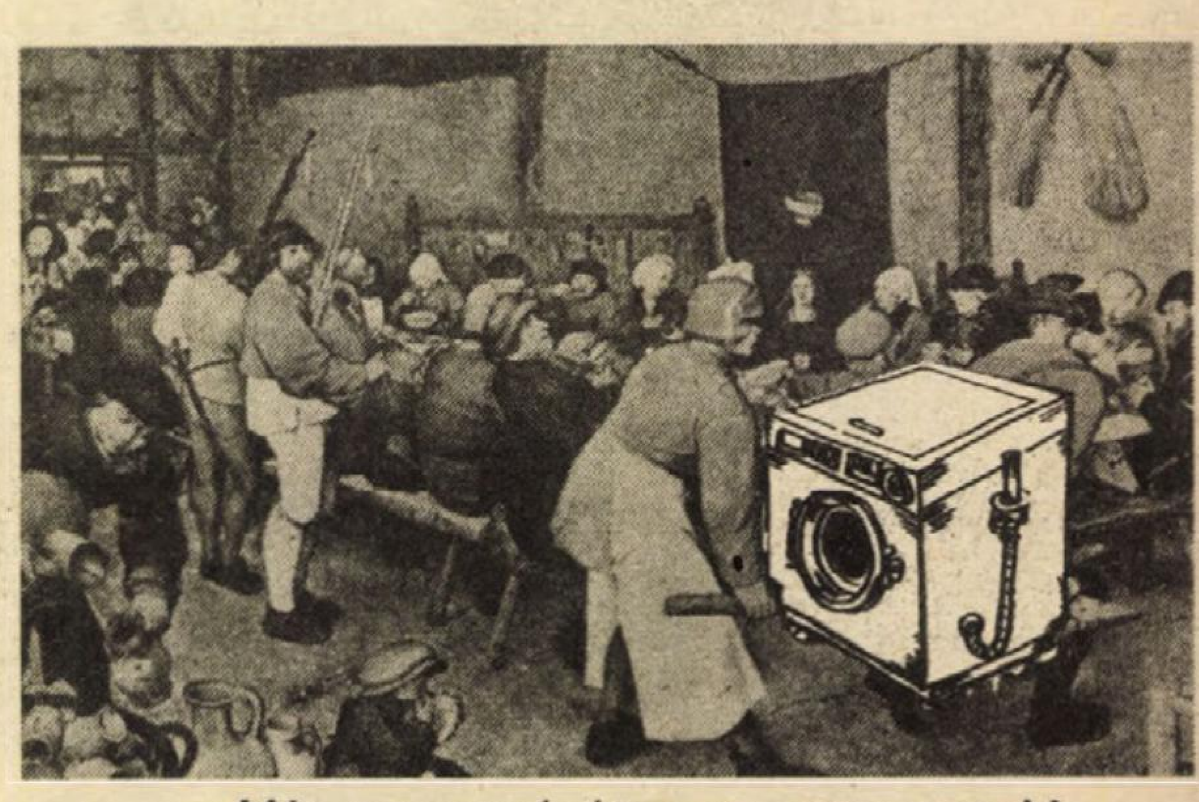
Speciális, kézzel hajtható mosógép a villannyal nem rendelkező tanyai lakosság számára.

(Fazekas Imréné Siófok, Klapka Gy. u. 24. 8600)

– Jó gép, csak egy kicsit tépi a ruhát...

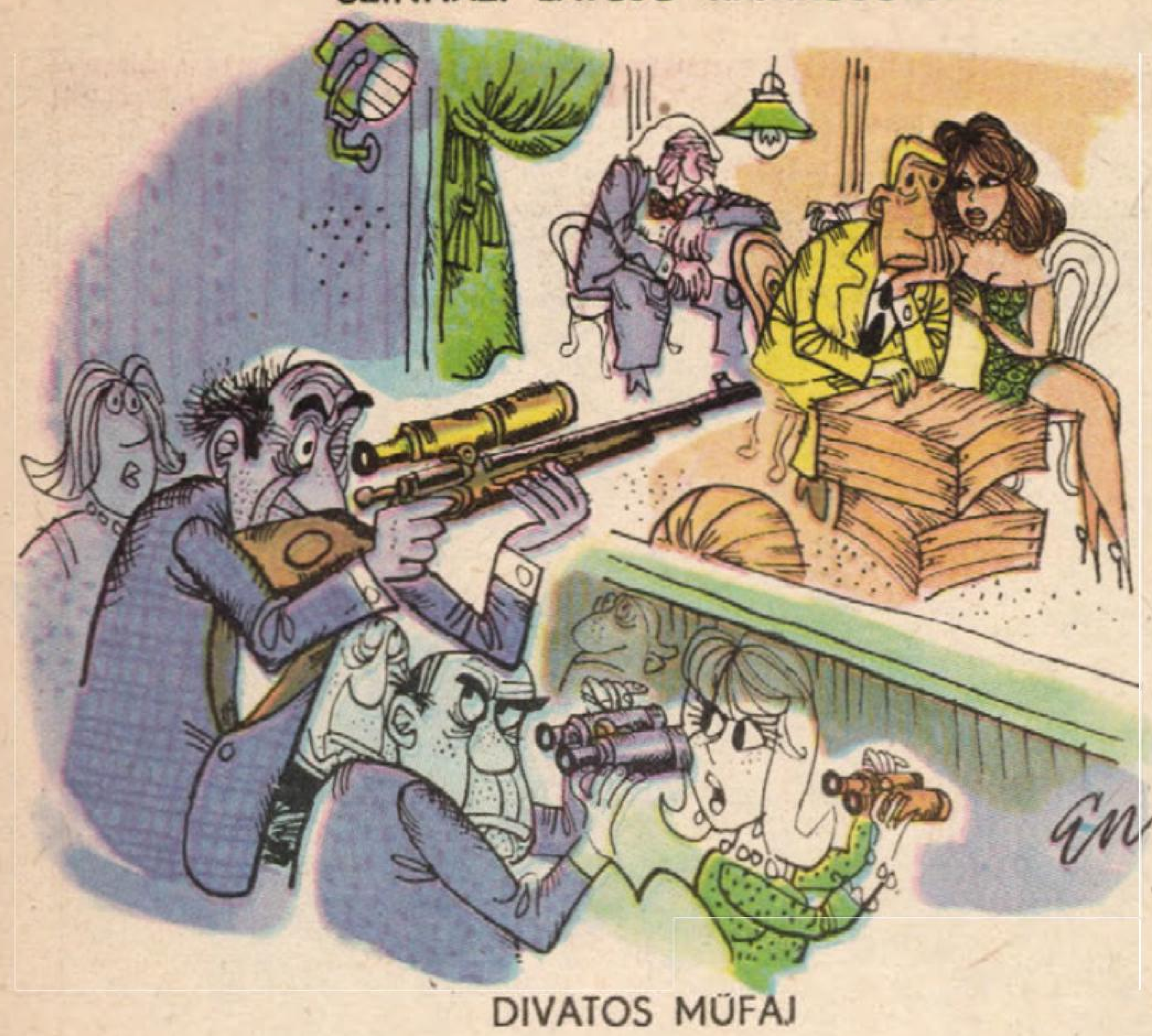
(Nagy Márta Bp., Sörgyár u. 89. 1104)

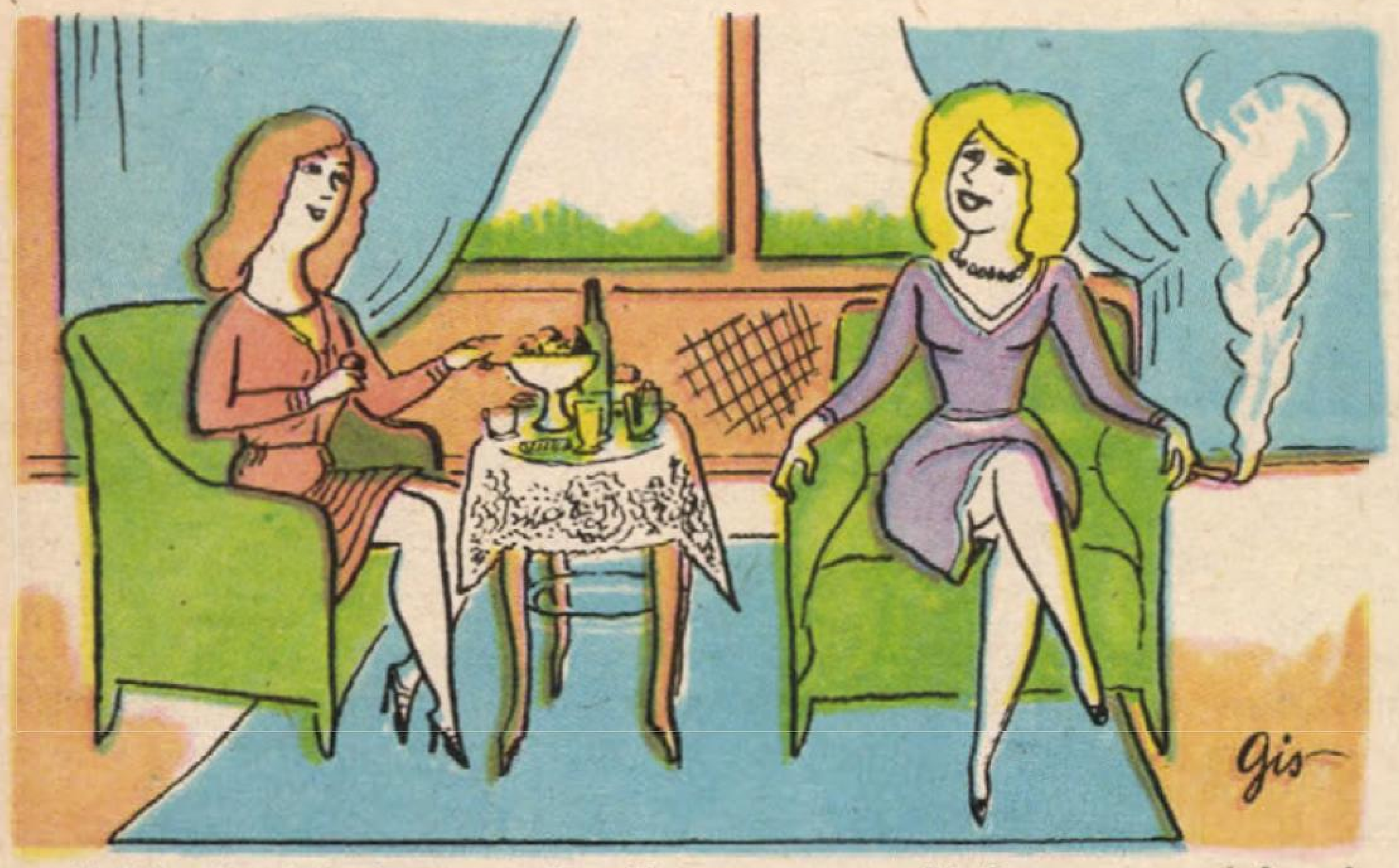
– Még egy mosógép a menyasszonynak!

(Szőkéné Skultéti Ibolya Tószeg Budai N. A. utca 3. 5091)

SZÍNHÁZI LÁTCSŐ KRITIKUSOKNAK

DIVATOS MŰFAJ

– Hidd el, drágám, az én életem egy valóságos monodráma!

ÚJ LAKÓTELEPEN

– Csak semmi izgalom, asszonyom! Önökhöz is átmegyünk a szükséges javításokat elvégezni.

Moszkvából érkezett.
A tanítónő beírja az intőkönyvbe:
„Grisa rengeteget fecseg!”
Másnap Grisa visszahozza az intőkönyvet az apja válaszával: „Ha hallaná az anyját!...”

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959
Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra.
Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
79.2308/2-09 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: Bolgár Imre
Index: 25 504
ISSN 0134–0611

KÉRDEZ A GYEREK

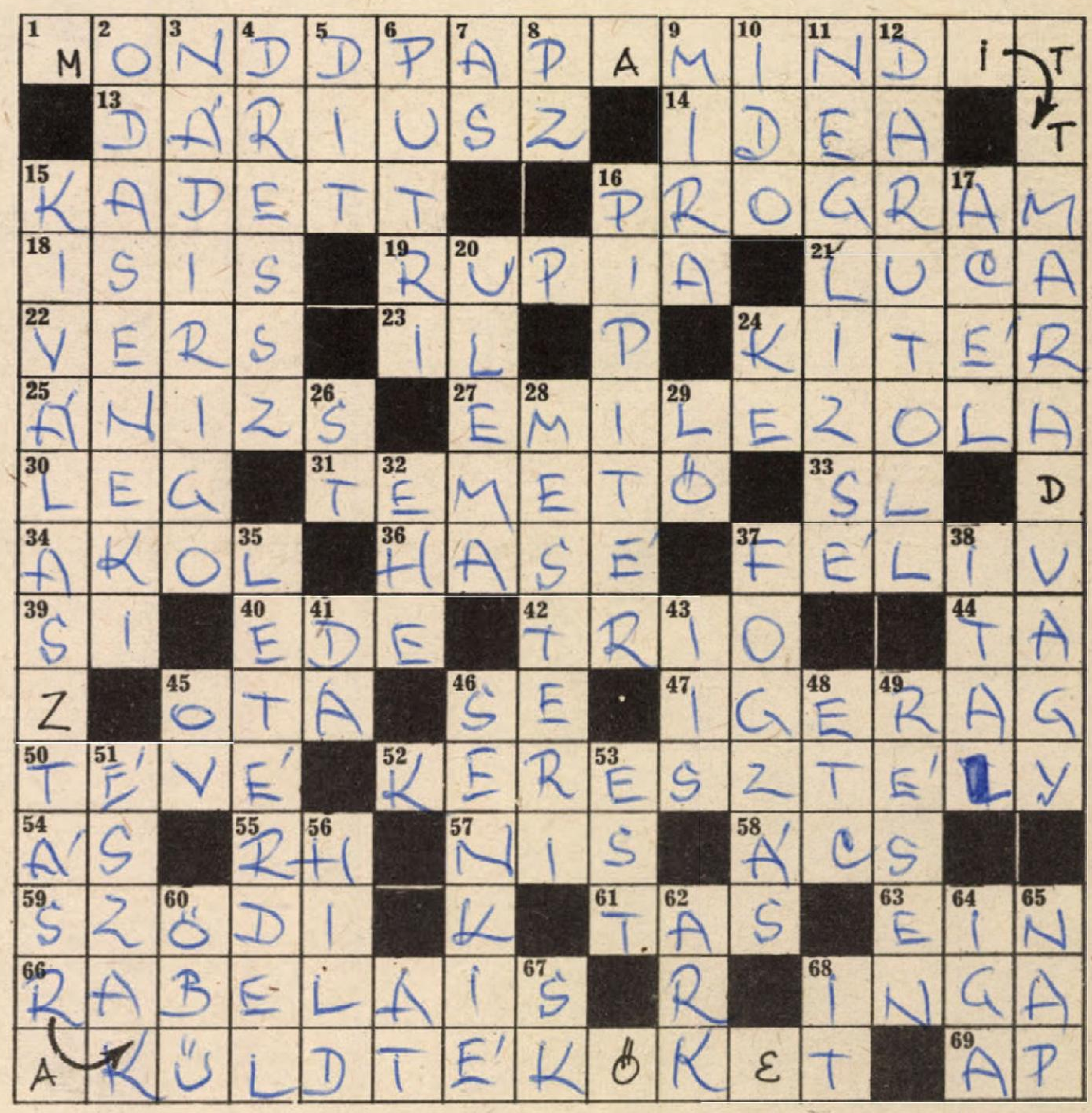
Klovácsnénak hármas ikrei születtek. Férje és ötéves kisfiuk, Benőke, meglátogatják. Amikor Benőke meglátja a három csecsemőt, az apjához fordul: — Vízszintes 1 — függőleges 15!? Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb március 5-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Mesésen gazdag fejedelem volt
14. Ötlet, jó gondolat
15. Hajdan: katonaiskola növendéke
16. A számítógép működésének alapja
18. Egyiptomi istennő
19. Indiai pénzegység
21. A széke soká készül
22. Költői termék
23. Olasz névelő
24. Vallást változtat
25. Fűszernövény
27. Kiváló francia író teljes neve (1840—1902)
30. A felsőfok előragja
31. A végső pihenőhely
33. S. L.
34. Állatok lakása
36. Húsvagdalék
37. Papiros mértékegységének a fele
39. Sporteszköz
40. Férfinév
42. Háromtagú együttes
44. A tantál jele
45. Időhatározószó
46. Tiltószó
47. Igéhez járul
50. Esti szórakozásunk
52. Több dán király neve
54. Földmunkát végez
55. A ródium vegyjele
57. Jugoszláv város
58. Mesterember
59. Egy Pesthez közeli, Duna menti helységből való
61. A hét vezér egyike
63. Egy — németül
66. Nagy francia író és humanista a 16-ik században
68. Lengő mozgást végez
69. A. P.

FÜGGŐLEGES

2. Katonadolog!
3. Nádasban élő madár
4. Futballista öltözéke, magyarul: mez
5. E-vel: női név
6. Nyomorúságos lakás
7. Az arzén jele
8. P. Z.
9. Gyógyvíz márkaneve
10. Mesterséges nyelv
11. Kényelmes házi öltözék
12. Régen díszként kalap mellé tűzték
16. Gyomnövény, fehér vagy sárga virággal
17. Vasötvözet
20. Mohamedán egyházi jogtudós
24. Kicsinyítőképző
26. S. T.
28. Kiváló, pompás
29. Fegyvert használ
32. Hümmögésféle indulatszó
35. Rajt előtt a vágtázó
37. A kisbabát kínzó, de természetes folyamat
38. Oltja a szomjat
41. Itt — németül
43. I. I. S.
45. Félt valamitől
46. A gazdátlan tárgy
48. Stb. — latinul
49. Légy ... ! (hajdan a cserkészek jelszava)
51. Égtáj
53. Az éjszakát megelőzi
56. Számos pesti épület tervezőépítésze (József, 1789—1867)
60. Ö. B. Ü.
62. ... angyal
64. Barom terhe
65. A legfontosabb égitest
67. Sajátkezűleg
68. I. T.

EZ IS SZEMPONT

című keresztrejtvényünk megfejtése:
— **Krisztus előtt tizenötben épült.**
— **Ez nem nagyon fizetődött ki.**

200—200 forintot nyert:
özv. Csóri Lászlóné, Szécsény, Bem apó u. 21. 3170
Tusák Katalin, Budapest, Gomb u. 11/1. 1192
Móni Sándor, Fehérgyarmat, Május 14. tér 15. 4900
A nyereményeket postán küldjük el.

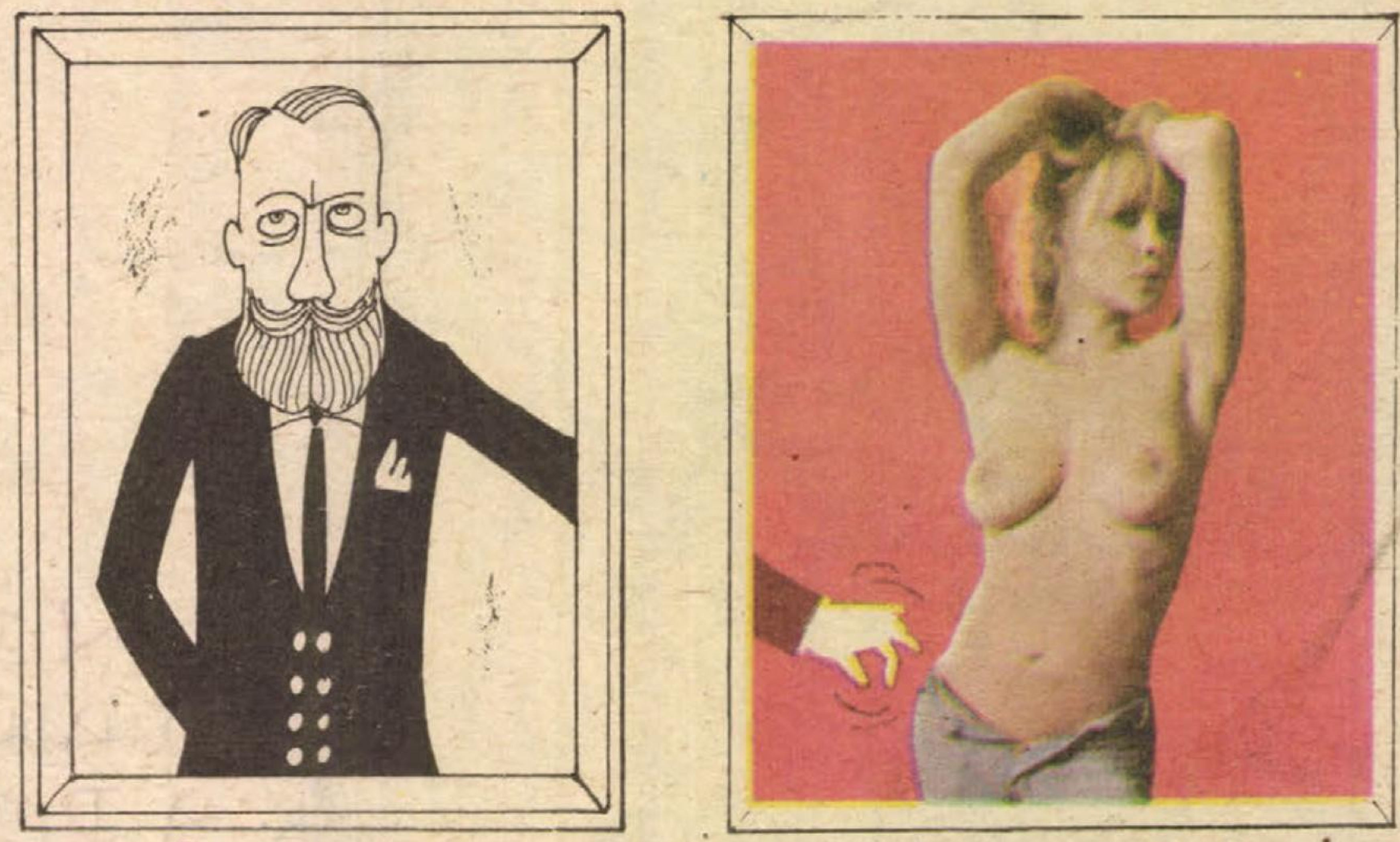
Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

TÓT:

16-IK OLDAL ÉVEN FELÜLIEKNEK

AZ ERÉNYCSŐSZ

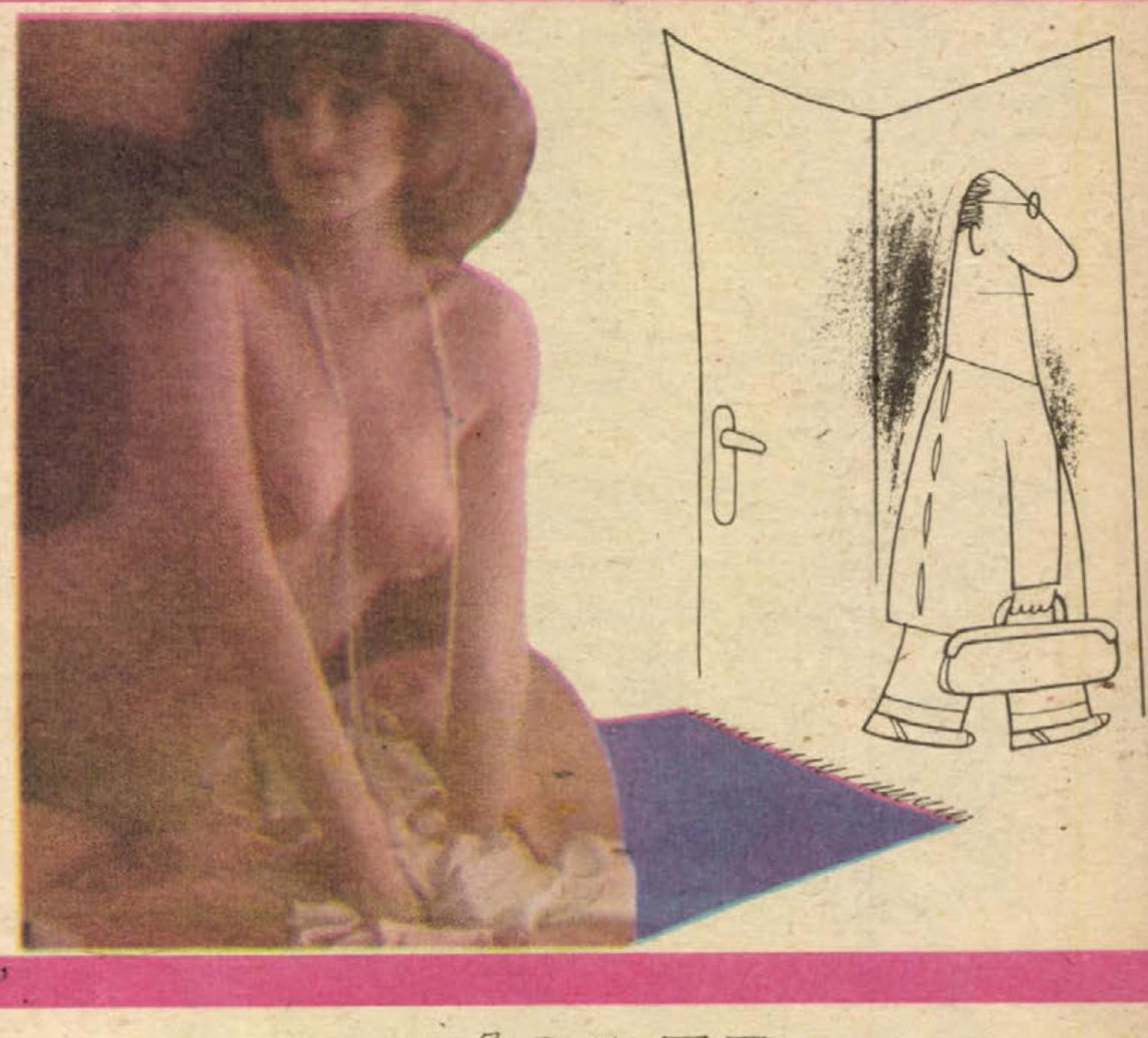

KÉPTÁRBAN

– Gyere, Jenő, majd megnézed a Ludas Matyiban!

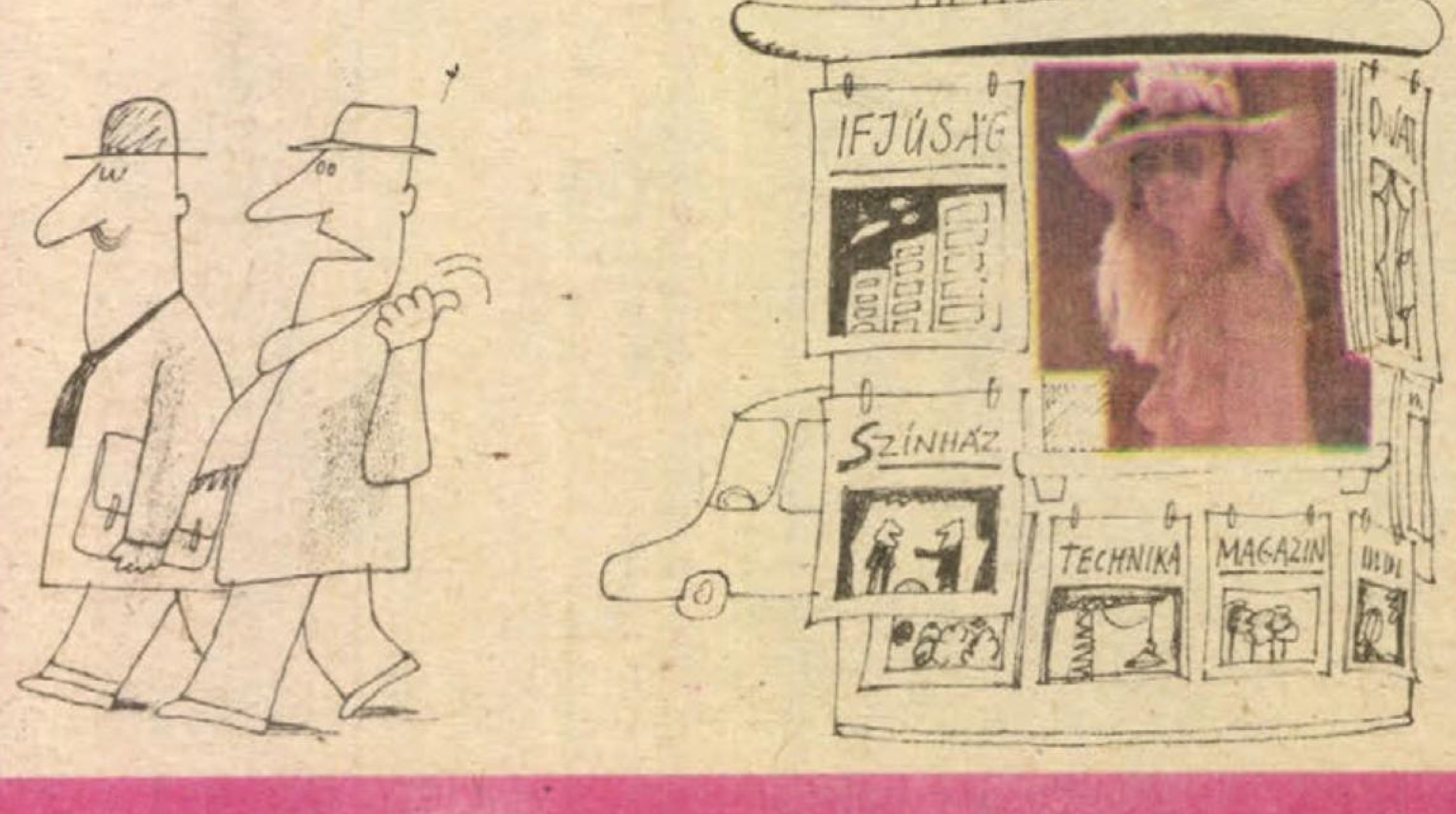
Ludas Matyi

– Képtelen vagyok kilábalni az influenzából. Minden vizitnél levetkőztetnek!

– Csak ne lenne olyan drága a virág . . .

– Egyik címlapon sincs egy vonzó nő!